

POWIAT BRZESKI

Magia miejsc...

24

WYPRAWY

przewodnik turystyczny

- gotowe wycieczki piesze i rowerowe
- mapy z przebiegiem tras
- profile wysokościowe
- atrakcje turystyczne
- mapa pogłądowa powiatu brzeskiego oraz plan centrum Brzeska

www.powiatbrzeski.pl

POWIAT BRZESKI

Magia miejsc...

WYPRAWY
przewodnik turystyczny

Tekst i zdjęcia:

Paweł Bielak

Mapki i profile wysokościowe:

Krzysztof Trojan

Mapa powiatu brzeskiego i plan centrum Brzeska:

Sylwia Żmuda

Projekt i skład:

Anita Własnowolska-Bielak

Partner wydania:

Starostwo Powiatowe w Brzesku
32-800 Brzesko, ul. Bartosza Głowackiego 51
tel. 14 663 31 11, fax 14 663 23 43
www.powiatbrzeski.pl

Wydawca

Wydawnictwo Regis Paweł Bielak
32-744 Łąpczyca 573
tel. 604 185 506, 608 574 219
www.wydawnictwo-regis.pl

© Wydawnictwo REGIS 2024

ISBN 978-83-67617-47-5

Łąpczyca – Brzesko 2024

Widok Pogórza z Dobrocieszy

Powiat brzeski zachwyca niepospolitą urodą swego krajobrazu. A trzeba podkreślić, że jest to krajobraz zróżnicowany: na północy równinny, a na południu pagórkowaty. Różnorodność krajobrazowa wynika z faktu, iż leży on na styku dwóch wyraźnie odmiennych pod względem rzeźby terenu krain geograficznych. Jego północne obszary leżą w granicach Kotliny Sandomierskiej, południowe natomiast stanowią część zaliczanego już do Karpat Pogórza Wiśnickiego.

Obszar powiatu odznacza się wyraźnie południkową rozciągłością. Najbardziej wysunięte południowe i północne krańce powiatu dzieli 48 km, a wschodnie i zachodnie – jedynie 18 km. Granica krajobrazowa przebiega równoleżnikowo – mniej więcej przez środkową część powiatu, pokrywając się w dużej mierze z przebiegiem drogi krajowej nr 94. Na południe od tej trasy teren jest pagórkowaty. Im bardziej na południe, tym wzniesienia coraz wyższe – sięgające nawet ponad 500 m n.p.m. Natomiast, gdy ze wspomnianej trasy zoboczymy w kierunku północnym, naszym oczom ukazać się równinne tereny Kotliny Sandomierskiej.

Ślady osadnictwa na tych terenach sięgają aż ośmiu tysięcy lat p.n.e. W czasach, gdy polska państwowość dopiero się kształtowała (IX-X wiek), na wzgórzu Bocheniec – nieopodal dzisiejszego Brzeska, istniał gród obronny, stanowiący wyraźny ślad wczesnośredniowiecznej organizacji plemiennej. Miejsce to jest atrakcyjne nie tylko pod względem historycznym, ale też krajobrazowym. W ostatnim czasie wzniesiono na Bocheńcu wieżę widokową, z której można podziwiać okolice. Warto za-

Malownicze zakole Wisły

Pałac Goetzów-Okocimskich w Brzesku-Okocimiu

znaczyć, że w późnym średniowieczu i kolejnych stuleciach osadnictwo na tych terenach rozwijało się coraz lepiej.

Historia funkcjonowania powiatu brzeskiego sięga roku 1867. Utworzono go wówczas w wyniku reformy administracyjnej i sądowej państwa austriackiego. Obszarowo znacznie odbiegał od stanu obecnego. Jego granice obejmowały również okolice Zakliczyna, Wojnicza i Radłowa. W takim stanie przetrwał okres zaborów, okres międzywojenny i powojenny, aż do 1975 roku. Po ostatniej reformie administracyjnej państwa w 1999 roku Brzesko ponownie stało się stolicą powiatu. Tworzą go: miasto i gmina Brzesko, miasto i gmina Czchów oraz gminy wiejskie: Borzęcin, Dębno, Gnojnik, Iwkowa i Szczurowa. Powiat obejmuje obszar 590 km kw. i liczy około 91 tys. mieszkańców.

Na turystyczną atrakcyjność powiatu brzeskiego wpływa nie tylko ciekawy krajobraz, duża powierzchnia terenów leśnych i rozwinięta baza rekreacyjna, ale także obfitość obiektów kultury materialnej. Na długiej liście powiatowych zabytków ważne miejsca zajmują: średniowieczny zamek w Dębnie, XIX-wieczny dwór szlachecki w Dołędze, ruiny średniowiecznego zamku w Czchowie, pałac Goetzów-Okocimskich w Brzesku-Okocimiu (obecnie własność prywatna) oraz wiele zabytkowych obiektów sakralnych. Część z nich leży na Szlaku Architektury Drewnianej. Są to m.in. kościoły w Strzelcach Wielkich, Biesiadkach, Gosprzydowej, Tymowej i Złotej. Ważne miejsce, i to nie tylko na mapie turystycznej powiatu, zajmuje Szczepanów – miejscowość, w której urodził się jeden z patronów Polski – św. Stanisław.

Kościół pw. św. Anny widziany z wieży widokowej na Bocheńcu

Jezioro Czchowskie

Na południu powiatu wyjątkową atrakcją turystyczną jest Jezioro Czchowskie, stwarzające dogodne warunki do uprawiania sportów wodnych.

Na obszarze powiatu nie brakuje oznaczonych szlaków turystycznych – pieszych i rowerowych. To właśnie one stały się inspiracją do stworzenia przewodnika prezentującego wyprawy w formie pętli. Przewodnik zawiera 24 takie propozycje. Jest to 18 wycieczek rowerowych i 6 pieszych. Najdłuższa rowerowa ma prawie 44 km długości, a najkrótsza piesza – 4 kilometry. Trasy są zróżnicowane pod względem trudności. Przy każdej z nich podajemy naszą subiektywną ocenę stopnia jej trudności oraz szacowany czas przebycia. Zaznaczamy jednak, że w zależności od indywidualnych możliwości kondycyjnych każdego turysty oraz preferowanego stylu zwiedzania, obydwa parametry mogą się okazać mocno przybliżone.

W planowaniu własnej wyprawy na pewno pomocne będą mapki z przebiegiem każdej trasy oraz profile wysokościowe, które w obrazowy sposób prezentują czekające nas podejścia lub podjazdy. Z profili wysokościowych zrezygnowaliśmy w przypadku kilku tras rowerowych, które przebiegają po równinnych terenach północnej części powiatu. Mamy nadzieję, że niniejszy przewodnik zachęci turystów, ale też samych mieszkańców ziemi brzeskiej do poznawania jej piękna oraz do aktywnego spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu i wśród pięknych krajobrazów.

Do zobaczenia na szlaku!

Skalne ostańce w Wytrzyśczech

Brzesko (Rynek) – Okocim – Porąbka Uszewska – Bocheniec – Jadowniki – Brzesko

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
20,57 km

Przewyższenia do pokonania
381 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Rynek w Brzesku
- Kościół pw. Trójcy Świętej w Okocimiu
- Leśna Galeria Janusza Mytkowicza w Lesie Okocimskim
- Kościół pw. św. Andrzeja Apostoła w Porąbce Uszewskiej
- Grota Matki Bożej z Lourdes w Porąbce Uszewskiej
- Kościół pw. św. Anny na Bocheńcu
- Wieża widokowa na Bocheńcu

Fontanna na brzeskim Ryнку

Wyruszymy z brzeskiego Ryнку. Kierujemy się na południe. Z ulicy Mickiewicza skręcamy w lewo – w Okocimską i wspinamy się w okolice kościoła w Okocimiu. Do pokonania jest przewyższenie wynoszące około 130 m, więc podjazd jest bardzo wymagający. Trzymamy się na tym odcinku oznaczeń szlaku czerwonego pieszego. Po minięciu kościoła w dalszym ciągu trzymamy się szlaku czerwonego. Po niespełna 2 km łagodnego zjazdu, na rozwidleniu dróg skręcamy w prawo. Jest stąd 6 km do Porąbki Uszewskiej. Po ponad 2 km (gdzie już skończy się nawierzchnia asfaltowa) skręcamy w lewo – w drogę za szlabanem. Zaraz za nim rozpoczyna się Leśna Galeria Janusza Mytkowicza w Lesie Okocimskim. Jej oryginalność polega na tym, że prace artysty prezentowane są na drzewach – przy leśnym dukcie, na odcinku kilkuset metrów. Z Porąbki żółtym szlakiem rowerowym kierujemy się w stronę Jadownik. Po drodze

Grota Matki Bożej z Lourdes w Porąbce Uszewskiej

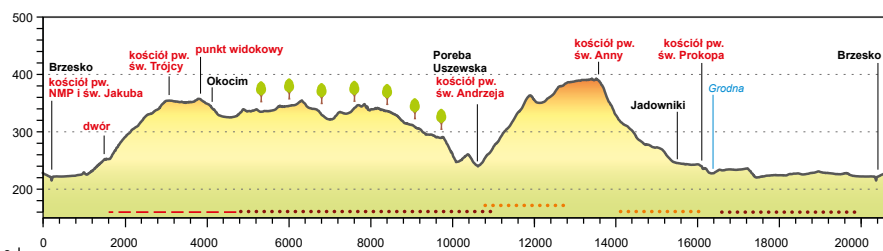
Leśna Galeria Janusza Mytkowicza w Lesie Okocimskim

Wieża na Bocheńcu

Kościół pw. św. Anny na Bocheńcu

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
21,71 km

Przewyższenia
do pokonania
384 m

Stopień trudności
wymagająca, crossowa

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Rynek w Brzesku
- Kościół pw. NMP Wniebowziętej w Jasieniu
- Kościół pw. św. Bartłomieja Apostoła w Porębie Spytkowskiej
- Kościół pw. Trójcy Świętej w Okocimiu

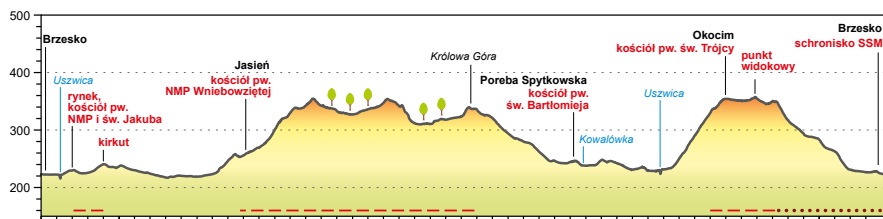

Pałac Goetzów-Okocimskich w Brzesku-Okocimiu

Wyruszamy spod Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Brzesku przy ul. Piastowskiej 2. Ulicą Okocimską i Mickiewicza docieramy do Rynku. Przejedźmy wzdłuż jego północnej pierzei, a następnie skręcamy w prawo, w ulicę Jan III Sobieskiego. Dwa kolejne skrzyżowania pokonujemy na wprost i jesteśmy już na ul. Czarnowiejskiej. Na wprost pokonujemy również kolejne skrzyżowanie – z sygnalizacją świetlną (przy cmentarzu żydowskim). Tuż przed kościołem pw. Bożego Miłosierdzia skręcamy w lewo – w ul. Wiejską. Jedziemy nią prawie 2 km, aż do wiaduktu będącego częścią zjazdu z autostrady. Przejedźmy pod nim i docieramy do ul. Klonowej, gdzie skręcamy w lewo – w stronę drogi krajowej nr 94. W tym miejscu zaczyna się około 3-kilometrowy podjazd. Drogę krajową pokonujemy bezpiecznie na światłach. Kierując się oznaczeniami szlaku czerwonego pieszego z ul. Warszawskiej, skręcamy w lewo – w ul. Mazurkiewicza. Przechodzi ona w ul. Nowy Świat, którą docieramy do skrzyżowania przy kościele parafialnym w Jasieniu. Na rozjeździe dróg kilkadziesiąt metrów za wjazdem do kościoła skręcamy w prawo, a 200 m dalej również w prawo, ale już w drogę gruntową. Kierujemy się oznaczeniami szlaku czerwonego oraz Szlaku Świętego Jakuba. Szlak niemal od razu skręca prostopadle w lewo i wiedzie pod górę wąwozem, ale ten odcinek można też pokonać drogą gruntową równoległą do wąwozu.

Po kilometry dojeżdżamy do drogi asfaltowej, gdzie skręcamy w prawo. Po kilkuset metrach droga wprowadzi nas do lasu, gdzie znów kończy się nawierzchnia asfaltowa. W dalszym ciągu trzymamy się oznaczeń szlaku czerwonego. Po chwili wyjeżdżamy z lasu, by 700 m dalej zjechać w lewo w węższą drogę gruntową (zjazd znajduje się wśród drzew). Oznaczenia szlaku są na tym odcinku bardzo słabe, więc trzeba szczególnie uważać. Około 300 m dalej pojawi się rozjazd, na którym kierujemy się w prawo (pod górę, przez pola). Po chwili znajdziemy się na odsoniętym przewyższeniu wśród pól z pięknym widokiem na wzniesienia Pogórza. Z tego miejsca udajemy się na wprost bardzo zarośniętą ścieżką na granicy pól. Co ważne, nie zjeżdżamy tu w dół (w lewo) szerszą drogą wzdłuż drzew. Po chwili nasza zarośnięta droga zrobi się bardziej wyraźna i poprowadzi

Po kilometry dojeżdżamy do drogi asfaltowej, gdzie skręcamy w prawo. Po kilkuset metrach droga wprowadzi nas do lasu, gdzie znów kończy się nawierzchnia asfaltowa. W dalszym ciągu trzymamy się oznaczeń szlaku czerwonego. Po chwili wyjeżdżamy z lasu, by 700 m dalej zjechać w lewo w węższą drogę gruntową (zjazd znajduje się wśród drzew). Oznaczenia szlaku są na tym odcinku bardzo słabe, więc trzeba szczególnie uważać. Około 300 m dalej pojawi się rozjazd, na którym kierujemy się w prawo (pod górę, przez pola). Po chwili znajdziemy się na odsoniętym przewyższeniu wśród pól z pięknym widokiem na wzniesienia Pogórza. Z tego miejsca udajemy się na wprost bardzo zarośniętą ścieżką na granicy pól. Co ważne, nie zjeżdżamy tu w dół (w lewo) szerszą drogą wzdłuż drzew. Po chwili nasza zarośnięta droga zrobi się bardziej wyraźna i poprowadzi

Kościół pw. św. Bartłomieja Apostoła w Porębie Spytkowskiej

nas przez niewielki zagajnik. Około 300 m za nim, wąską ścieżką przez pole, dojrzymy wreszcie do wygodnej drogi asfaltowej. Oznaczenia szlaku czerwonego znów zaczynają być widoczne. Wyjeżdżając z pól skręcamy w lewo, a zaraz potem na rozwidleniu dróg – w prawo. Szlak czerwony po przejechaniu ok. 1,5 km doprowadzi nas do skrzyżowania ulic Jodłowej i Tęczowej (przy przystanku autobusowym). Skręcamy tam w lewo i zaczynamy zjazd w stronę centrum Poręby Spytkowskiej (opuszczamy tu szlak czerwony).

Po ok. 2 km dojeżdżamy do drogi z pierwszeństwem przejazdu, należy więc uważać. Ok. 500 m dalej minimy zabytkowy kościół w Porębie Spytkowskiej. Droga ostatecznie doprowadzi nas do skrzyżowania z trasą krajową nr 75. Na skrzyżowaniu z nią skręcamy w lewo, a ok. 200 m dalej – w prawo, w ul. Zamkową. Zaczyna się w tym miejscu morderczy podjazd do Okocimia. Na odcinku ok. 1,5 km trzeba pokonać aż 110 m przewyższenia. Na skrzyżowaniu pod szczytem wzniesienia skręcamy w prawo i niebawem przejeżdżamy obok pięknego okocimskiego kościoła. Od tego miejsca droga zaczyna wreszcie zjeżdżać. Ponad kilometr dalej, na ostrym łuku drogi, skręcamy w lewo w ul. Zagrody, a 300 m dalej znów w lewo w ul. Kasztanki. Zjazd jest od tego miejsca coraz bardziej stromy. Po kilkuset metrach kończy się też nawierzchnia asfaltowa. Pojawi się ona dopiero na ulicy Karola Bernackiego. Jedziemy nią około 400 m i skręcamy w lewo – w ul. Piastowską, która wkrótce doprowadzi nas do punktu wyjścia.

Brzesko (Piastowska 2 b) - Okocim - Porąbka Uszewska - Dębno - Wola Dębińska - Maszkienice - Sterkowiec - Szczepanów - Jadowniki - Brzesko

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
34,15 km

Przewyższenia
do pokonania
298 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. Trójcy Świętej w Okocimiu
- Leśna Galeria Janusza Mytkowicza w Lesie Okocimskim
- Sanktuarium NMP w Porąbce Uszewskiej
- Zamek w Dębnie
- Sanktuarium w Szczepanowie
- Kaplica Narodzenia św. Stanisława w Szczepanowie

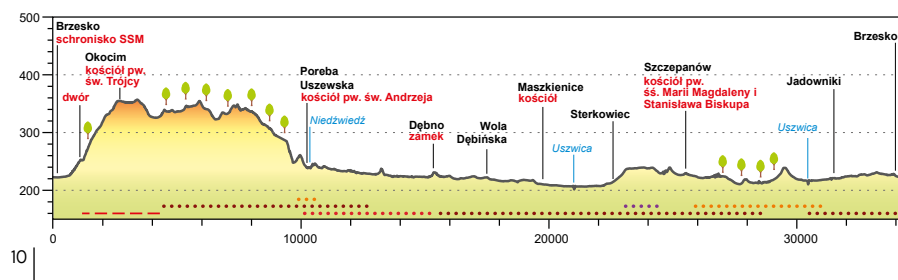
Zamek w Dębnie

Startujemy spod Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Brzesko przy ul. Piastowskiej 2. Na skrzyżowaniu z Okocimską skręcamy w lewo i rozpoczynamy 3-kilometrową wspinaczkę do Okocimia. Trzymamy się oznaczeń szlaku czerwonego pieszego. Przy okocimskim kościele rozpoczyna się łagodny zjazd, który z czasem robi się coraz bardziej bystry. Po niespełna 2 km zjazdu, na rozwidleniu dróg skręcamy w prawo. Kierujemy się w stronę Porąbki Uszewskiej. Po ponad 2 km, na leśnym skrzyżowaniu, skręcamy w lewo – w drogę za szlabanem. Tu warto zwolnić, gdyż zaraz za nim rozpoczyna się niezwykle oryginalna Leśna Galeria Janusza Mytkowicza. Prace artysty eksponowane są na drzewach. Z Porąbki szlak EnoVelo zaprowadzi nas do Dębna, gdzie warto zobaczyć tamtejszy kościół i zamek. W Dębnie przecinamy krajową 94. i udajemy się przez Wolę Dębińską do Maszkienic. Na rozjeździe dróg za szkołą w Maszkienicach kierujemy się w lewo. Półtora km później przejeżdżamy mostem nad Uszwicą. Na skrzyżowaniu za mostem skręcamy w lewo, a następnie przed torami – również w lewo. Chwilę jedziemy wzdłuż torów, by w końcu przejechać na drugą stronę pod wiaduktem. Tuż za nim skręcamy w lewo – w ul. Tarnowską, a kilkadziesiąt metrów dalej w prawo – w ul. Fiołkową. Jej przedłużeniem jest Promieniowa, która przed autostradą skręca prostopadłe w lewo. Kierujemy się nią w stronę ul. Podlesie i dopiero tą ulicą przekraczamy wiaduktem autostradę.

Za wiaduktem skręcamy w lewo – w stronę Szczepanowa. W tej miejscowości trzeba zobaczyć miejsca związane z postacią św. Stanisława ze Szczepanowa. Za kaplicą narodzenia św. Stanisława skręcamy w lewo i znowu przekraczamy autostradę. Asfaltową drogą przez las docieramy do wiaduktu kolejowego. Przejeżdżamy pod nim, by zaraz potem zjechać

Studnia przy kaplicy św. Stanisława w Szczepanowie

Wnętra zamkowe

w lewo – w drogę gruntową prowadzącą wzdłuż torów. Po około 400 m skręcamy w prawo. Około kilometr jedziemy przez las. Gdy go już opuścimy, znowu zaczyna się droga asfaltowa. Jesteśmy w Jadownikach. Ulicą Szkolną docieramy do skrzyżowania ze Staropolską. Na skrzyżowaniu z nią skręcamy w lewo, a zaraz potem w prawo – w ul. Środkową. Trzymamy się oznaczeń żółtego szlaku rowerowego. Przekraczamy Uszwicę i wkrótce docieramy do drogi krajowej. Na skrzyżowaniu z nią skręcamy w prawo, a zaraz potem w lewo – w ul. Wincentego Witosa. Z niej skręcamy w Sportową i jedziemy wzdłuż krajówki. Na kolejnym skrzyżowaniu, z ul. Bernackiego, skręcamy w lewo, a zaraz potem w prawo – w Piastowską, którą docieramy do Szkolnego Schroniska Młodzieżowego.

Waryś (siedziba LGD) – Bielcza – Wokowice – Szczepanów – Przyborów – Borzęcin – Waryś

28,20 km
ok. 2,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
28,20 km

Przewyższenia
do pokonania
124 m

Stopień trudności
łatwa, trekkingowa

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Sanktuarium w Szczepanowie
- Kaplica Narodzenia św. Stanisława w Szczepanowie
- Kościół pw. św. Stanisława Biskupa w Szczepanowie
- Dwór w Przyborowie

Dwór Łasińskich w Przyborowie

Wyprawę rozpoczynamy w Warysiu na parkingu przy biurze Lokalnej Grupy Działania „Kwartet na Przedgórzu”. Kierujemy się w stronę Bielczy, ale już po około 100 m skręcamy w lewo, w szeroką drogę gruntową. Wkrótce przeprowadzi nas ona pomiędzy dwoma zbiornikami wodnymi, powstałymi po wydobyciu żwiru. Tuż za akwenami wjeżdżamy do lasu, gdzie na pierwszym dużym skrzyżowaniu (przed znakiem „Droga pożarowa 14”) skręcamy w prawo. Prawie 3 km jedziemy teraz prosto, nigdzie nie zbacząc. Gdy dojedziemy do skrzyżowania z prostopadłą – również bitą drogą, skręcamy w prawo. Mijamy szlaban i pojedyncze zabudowania, a następnie mostek na leśnym strumieniu. Zaraz za nim skręcamy w prawo. Droga ta doprowadzi nas do szosy asfaltowej i zabudowań Bielczy. Na skrzyżowaniu z drogą asfaltową skręcamy w prawo i na kolejnym skrzyżowaniu również w prawo. Kilometr dalej minimy kościół parafialny w Bielczy. Na skrzyżowaniu przy kościele skręcamy w lewo i od tego miejsca trzymamy się przez 4 kolejne kilometry pomarańczowych oznaczeń szlaku EnoVelo. Za Wokowicami szlak ten prowadzi na drugą stronę autostrady A4. W tym miejscu go opuszczamy, jadąc prosto w stronę Szczepanowa. W tej miejscowości warto się zatrzymać, by wstąpić do tamtejszego sanktuarium, obejrzeć kaplicę narodzenia św. Stanisława ze Szczepanowa oraz zabytkowy kościół cmentarny. Właśnie przy tym kościele skręcamy w wąską drogę asfaltową w prawo. Nieco

Kaplica św. Stanisława w Szczepanowie

Pożwirowy zbiornik wodny w Warysiu

ponad kilometr dalej, na skrzyżowaniu z drogą powiatową, skręcamy w lewo. Wjeżdżamy do Przyborowa i jedziemy wzdłuż tamtejszych stawów fowiska specjalnego „Zbyszko”.

Po ok. 2 km dojeżdżamy do skrzyżowania z drogą na Wokowice (Wokowice 4). Mijamy je, ale na następnym skrzyżowaniu w Przyborowie. Wracamy na trasę i kontynuujemy jazdę przez centrum Przyborowa. Z prawej mijamy szkołę, a następnie kościół. Około 600 m za nim skręcamy w prawo w wąską drogę asfaltową pomiędzy domami. Jest niepozorna i łatwo ją przeoczyć. Na skrzyżowaniu kilometr dalej skręcamy w prawo, a zaraz potem znów w prawo – w drogę, wzdłuż której biegnie asfaltowa ścieżka rowerowa. Ma ona 2 km długości. Gdy dojedziemy do skrzyżowania z charakterystyczną rzeźbą św. Krzysztofa, skręcamy w lewo. Kilometr dalej, za kompleksem boisk sportowych, skręcamy z kolei w prawo. Po około 2 km przekraczamy mostem Uswicę, a na pierwszym skrzyżowaniu za mostem skręcamy w prawo – zgodnie z oznaczeniami szlaku EnoVelo. Szlak ten opuszczamy na kolejnym skrzyżowaniu, które przekraczamy jadąc na wprost (szlak EnoVelo skręca w prawo). Wąską drogą asfaltową po około 2 km dojeżdżamy do drogi powiatowej w Warysiu, przy której rozpoczęliśmy wyprawę. Skręcamy w lewo i po kilkuset metrach zamykamy naszą pętlę.

Sanktuarium w Szczepanowie

21,37 km
ok. 2 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
21,37 km

Przewyższenia
do pokonania
109 m

Stopień trudności
łatwa

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. Narodzenia NMP w Borzęcinie
- Borzęcińska zabudowa

Kościół pw. Narodzenia NMP w Borzęcinie

Borzęcińska figura
św. Józefa z Dzieciątkiem
z 1857 roku

Wyruszamy z parkingu przy kościele parafialnym w Borzęcinie. Udajemy się w stronę pobliskiego mostu na Uszwicy i przekraczamy nim rzekę. Drogą na wprost jedziemy niespełna 2 km, a następnie na pierwszym dużym skrzyżowaniu skręcamy w prawo, trzymając się zielonych oznaczeń Szlaku Bursztynowego. Tuż za znakiem „Borzęcin – koniec miejscowości” skręcamy w lewo. Niespełna kilometr dalej, z lewej zaczynamy mijać stawy hodowlane na terenie wsi Rudy-Rysie. Wkrótce potem docieramy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 768. Pokonujemy je na wprost, by kilkaset metrów dalej wjechać do lasu. Kończy się w tym miejscu droga asfaltowa. Po niespełna dwóch km od granicy lasu skręcamy ostro w prawo. Leśna droga doprowadzi nas do obrzeży Strzelc Wielkich (przysiółek Wygoda). Tam zauważymy oznaczenia szlaku EnoVelo. Kierujemy się nimi w stronę miejscowości Niedzieliska. Nim tam dotrzemy po raz drugi przetniemy drogę wojewódzką nr 768. Do Borzęcina dogą wiedzie w dużej części obrzeżami lasu oraz wśród pól uprawnych. Borzęcin przemierzamy wzdłuż Uszwicy – jej lewym brzegiem (drogą na granicy zabudowań). Gdy dojedziemy do skrzyżowania w centrum miejscowości, skręcamy w lewo, by niebawem dotrzeć do miejsca startu.

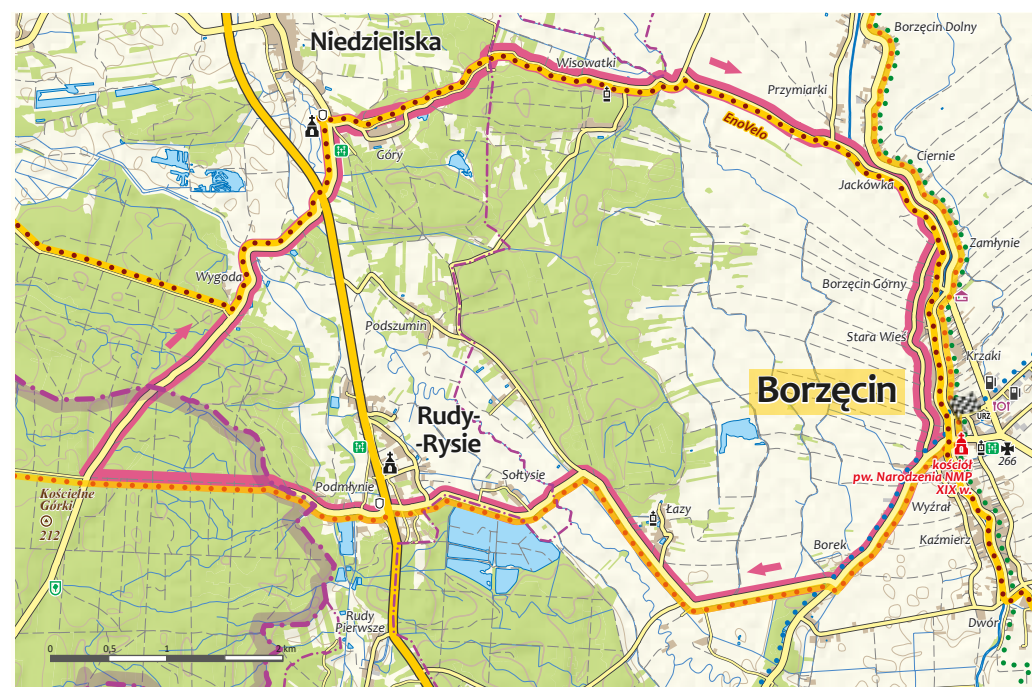

Stawy hodowlane w Przyborowie słyną z doskonałych ryb

Kościół pw. Narodzenia NMP w Borzęcinie – wznoszony był w latach 1680–1720, a obecny kształt przybrał podczas przebudowy z lat 1912–1917. Dobudowano wówczas wieloboczne kaplice, nową zakrystię, zachodni przedsionek oraz okazałą, 60-metrową wieżę. Najcenniejszym dziełem sztuki znajdującym się w świątyni jest późnogotycka Pieta z 1. połowy XVI wieku. Godne uwagi są również słynące łaskami obraz Matki Bożej Borzęcińskiej z XVII wieku, późnobarokowy ołtarz boczny z 1. połowy XVIII wieku oraz marmurowa chrzcielnica z 2. połowy XVII wieku. Na belce tęczy stoi zaś pochodząca z XVIII lub XIX wieku barokowa Grupa Ukrzyżowania: Chrystus na Krzyżu, Matka Boska Bolesna i św. Jan Ewangelista.

Przykład dawnej drewnianej zabudowy Borzęcina i okolic

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
24,45 km

Przewyższenia
do pokonania
125 m

Stopień trudności
łatwa

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. Narodzenia NMP w Borzęcinie
- Replika domu rodzinnego bł. Karoliny Kózkówny
- Muzeum Dwór w Dołędze

Wzniesiony w 1846 r. dwór w Dołędze zwany jest Nadwiślańskim Soplicowem. Od 1981 r. mieści się w nim oddział Muzeum Okręgowego w Tarnowie

Ruszamy na wschód ze skrzyżowania w centrum Borzęcina (obok dwóch dużych marketów spożywczych). Po około 2 km dotrzemy do lasu, gdzie droga asfaltowa zamienia się w gruntową. Po kolejnych 2 km droga wyprowadzi nas z lasu i wówczas skręcamy w lewo (na północ). Szybko dotrzemy do kilku niewielkich stawów (trzech po prawej i jednego po lewej stronie drogi). Mijamy je trzymając się wygodnej drogi gruntowej. Po przejechaniu kolejnych 2,5 km dotrzemy do kopalni żwiru z charakterystycznymi akwenami powyrobiskowymi. To znak, że jesteśmy już w miejscowości Rudy-Rysie. Droga wzdłuż zbiorników wodnych doprowadzi nas do drogi wojewódzkiej nr 964. Skręcamy w nią w prawo i jedziemy ok. 400 m, po czym skręcamy w lewo – drogą w głąb lasu. Za szlabanem ujrzymy fragment zarośniętej ścieżki, która jednak po kilkudziesięciu metrach zamienia się w wygodną, choć miejscami piaszczystą drogę wśród drzew. Gdy po kilkuset metrach doprowadzi nas ona do szerszego, utwardzonego kamieniami duktu, skręcamy w lewo. Po 100 m opuszczamy jednak tę wygodną drogę i na rozwidleniu skręcamy w prawo – w drogę gruntową. Dotrzemy nią do skrzyżowania, na którym skręcamy w prawo i po chwili ujrzymy jedną ze stacji plenerowej Drogi Krzyżowej w Wał-Rudzie. Kolejne stacje doprowadzą nas do repliki domu bł. Karoliny Kózkówny. Po obejrzeniu tego obiektu wyjeżdżamy na drogę powiatową i skręcamy nią w lewo. Po przejechaniu ok. 700 m skręcamy w lewo – w drogę oznaczoną jako zielony szlak rowerowy. Po ponad 2 km wyjeżdżamy z lasu i zaczniemy jechać malowniczą drogą wzdłuż zbiorników poźwirowych w Pojawiu. Trzymając się oznaczeń zielonego szlaku rowerowego dotrzemy do dworu w Dołędze, w którym mieści się obecnie oddział Muzeum Ziemi Tarnowskiej. Koniecznie trzeba tam zajrzeć. Po zwiedzeniu muzeum udajemy się na południe (w kierunku Borzęcina) – cały czas trzymając się zielonego szlaku rowerowego. Po niespełna 4 km przetniemy drogę wojewódzką i wjedziemy do Borzęcina. Drogą wzdłuż prawego brzegu Uszwicy dotrzemy do punktu startowego i zamkniemy pętlę.

Wnętrze muzeum Dwór w Dołędze

Plenerowa Droga Krzyżowa w Wał-Rudzie

40,40 km
ok. 4 h

TRASA W PIGULCE

Długość trasy
40,40 kmPrzewyższenia
do pokonania
143 mStopień trudności
łatwaNA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. św. Bartłomieja w Szczurowie
- Pałac Kępińskich w Szczurowie
- Kościół pw. św. Sebastiana w Strzelcach Wielkich
- Kościół pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Uściu Solnym

Pałac Kępińskich w Szczurowie

Startujemy z Rynku w Szczurowie, a dokładnie ze skrzyżowania ulicy Rynek z drogą wojewódzką nr 964 i kierujemy się na południe w stronę miejscowości Niedzieliska. Z lewej strony mijamy kościół i cmentarz w Szczurowie, by po 4 km jazdy niezbyt ruchliwą drogą dotrzeć do kościoła i cmentarza w Niedzieliskach. Tuż za kościołem wjeżdżamy na bardzo dobrze oznaczony szlak EnoVelo. Po kolejnym kilometrze jazdy docieramy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 768. Znajduje się przy nim MOR, więc można tu chwilę wygodnie odpocząć. Dalszą drogę kontynuujemy szlakiem EnoVelo. Po 800 m

dalszej jazdy drewnianym mostkiem przekraczamy leniwie płynącą Uszewkę, a po przejeździe kolejnych 800 m (na granicy lasu) szlak skręca ostro w prawo.

Zaczyna się wygodna, asfaltowa droga przez las – prawie 2,5 km. Po opuszczeniu kompleksu leśnego docieramy do Strzelc Wielkich. Przy szkole podstawowej skręcamy w lewo – cały czas trzymając się szlaku EnoVelo. Wkrótce mijamy nowy oraz zabytkowy kościół w Strzelcach Wielkich. Przy drewnianym kościele skręcamy w prawo – zgodnie z oznaczeniami szlaku EnoVelo. Po niespełna kilometrze doprowadzi nas on do zabytkowego dworku myśliwskiego w Strzelcach Wielkich, przy którym znajduje się wiat turystyczna, gdzie można zaplanować odpoczynek. Za kompleksem dworskim, kierując się oznaczeniami szlaku, przekraczamy drogę asfaltową i wjeżdżamy nieomal na wprost w drogę gruntową. Po kilometrze wspomniana droga skręca prostopadłe w prawo, by niebawem przeprowadzić nas niewielkim mostkiem przez Gróbkę. Stamtąd już tylko kilometr do drogi wojewódzkiej nr 964, którą przekraczamy. W miejscu tego skrzyżowania ponownie zaczyna się droga asfaltowa. Kierując się oznaczeniami szlaku EnoVelo dotrzemy do Barczkowa, a następnie do rynku w Uściu Solnym. Stamtąd już tylko przysłowiowy „rzut kamieniem” dzieli nas od Wiślanej Trasy Rowerowej. Za rynkiem w Uściu Solnym, który mijamy północną pierzeją, skręcamy ostro w prawo, by przez ponad dwa kilometry jechać koroną wału przeciwpowodziowego na Rabię, a na-

Wiśłana Trasa Rowerowa

stępnie wkroczyć na koronę wału wiślanego. Warto podkreślić, że szlak jest bardzo wygodny – asfaltowy. W sumie będziemy nim jechać ponad 13 km, a jest to zdecydowanie najprzyjemniejsza część całej trasy. W wielu miejscach tego szlaku Wiśła prezentuje się przepięknie. Wyjątkowo urokliwe są zwłaszcza zakola rzeki w Dąbrówce Małej i Dąbrówce Morskiej. W Górce przejeżdżamy koło mostu na Wiśle, a ponad dwa kilometry za nim – w Kopaczach Wielkich – opuszczamy Wiślaną Trasę Rowerową. Zjeżdżamy z niej w prawo przy znaku: „MOR – 3,6 km”. Ostatni, około 6-kilometrowy odcinek trasy do Szczurowej przemierzamy drogami nieoznakowanymi żadnym szlakiem rowerowym. Po zjeźdzeniu z korony wału docieramy do skrzyżowania z figurką, na którym skręcamy w prawo. Na kolejnym skrzyżowaniu dojrzymy znak „ustąp pierwszeństwa przejazdu”. Skręcamy na nim łagodnie w lewo, by po około 400 m, przed mostem na Uszwicy, znów łagodnie skręcić w węższą drogę asfaltową, ale tym razem w prawo. Tą drogą dotrzemy już bez błędzenia do centrum Szczurowej, gdzie rozpoczęliśmy naszą wyprawę.

Kościół pw. św. Bartłomieja w Szczurowie

Dołęga – Borzęcin – Niedzieliska – Strzelce Wielkie – Dąbrówka Morska – Górka – Kopacze Wielkie – Zaborów – Dołęga

43,48 km
ok. 4 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
43,48 km

Przewyższenia
do pokonania
138 m

Stopień trudności
łatwa

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Muzeum Dwór w Dołędze
- Kościół pw. św. Sebastiana w Strzelcach Wielkich
- Kościół pw. Nawiedzenia NMP w Zaborowie

Muzeum Dwór w Dołędze

Wyruszamy z okolic dworu w Dołędze. Warto wspomnieć, że w jego sąsiedztwie znajduje się MOR oraz parking. Z punktu startu udajemy się na północ – w kierunku Zaborowa. Przy tamtejszym kościele zabytkową, drewnianą dzwonicą skręcamy w lewo, a po ok. 300 m w prawo – w kierunku Woli Przemysłowej. Przy cmentarzu w tej miejscowości skręcamy w lewo, by po ok. 2 km dotrzeć do mostu na Uswicy i znaleźć się na Wiślanej Trasie Rowerowej. Tą piękną trasą przemierzamy ponad 12 km, mijając po drodze Górkę i Dąbrówkę Morską. Na wysokości miejscowości Popędzyna opuszczamy nadwiślańską trasę i zjeżdżamy w kierunku Barczkowa, gdzie docieramy do szlaku EnoVelo. Kierując się jego oznaczeniami, udajemy się do Strzelc Wielkich, gdzie warto się zatrzymać zwłaszcza przy tamtejszym kościele pw. św. Sebastiana. Ze Strzelc Wielkich szlak EnoVelo poprowadzi nas przez Niedzieliska do Borzęcina. Na niewielkim skrzyżowaniu, tuż przed Uswicą, opuszczamy ten szlak i skręcamy w lewo – w kierunku drogi wojewódzkiej nr 964. Gdy do niej dojedziemy, skręcamy w prawo, przekraczamy most na Uswicy i zaraz za nim skręcamy w lewo. Ta droga doprowadzi nas do Dołęgi i punktu, w którym rozpoczynaliśmy wyprawę.

Kościół w Zaborowie

Urokliwe zakole Wisły w Dąbrówce Morskiej przy Wiślanej Trasie Rowerowej

Wnętrze kościoła w Strzelcach Wielkich

Dębno – Sufczyn – Łysa Góra – Jaworsko – Niedzwiedza – Złota – Biesiadki – Łoniowa – Porąbka Uszewska – Dębno

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
38,62 km

Przewyższenia
do pokonania
625 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Zamek w Dębnie
- Kościół pw. Świętego Michała Archanioła w Złotej
- Kościół pw. św. Mateusza w Biesiadkach
- Sanktuarium NMP w Porąbce Uszewskiej

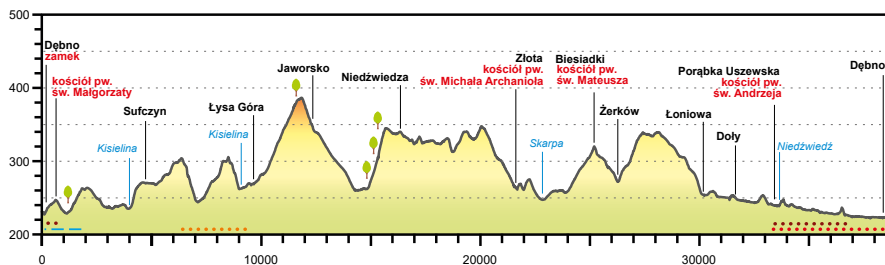

Kościół pw. św. Mateusza w Biesiadkach

Figura św. Jana Nepomucena

Ta trasa jest zbyt rozbudowana, aby szczegółowo opisywać jej przebieg. Ponieważ prowadzi jednak wyłącznie drogami asfaltowymi, to stosunkowo łatwo ją zaplanować i przebyć, korzystając z zamieszczonej obok mapy. Ze względu na długość oraz sumę przewyższeń do pokonania trasa nie należy do łatwych. Warto ją jednak przejechać z uwagi na mijane po drodze obiekty zabytkowe, a przede wszystkim piękne widoki – zwłaszcza w południowej części trasy. Dodajmy jedynie, że aby zobaczyć dwa cenne i zachwycające swą urodą drewniane kościoły zabytkowe w Złotej i Biesiadkach, trzeba nieznacznie zboczyć z trasy, co doskonale widać na mapie.

Zamek w Dębnie

Kościół w Dębnie

19,34 km
ok. 2 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
19,34 km

Przewyższenia
do pokonania
310 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Zamek w Dębnie
- Sanktuarium NMP w Porąbce Uszewskiej
- Kościół pw. św. Małgorzaty w Dębnie

Kościół pw. Św. Andrzeja Apostoła w Porąbce Uszewskiej

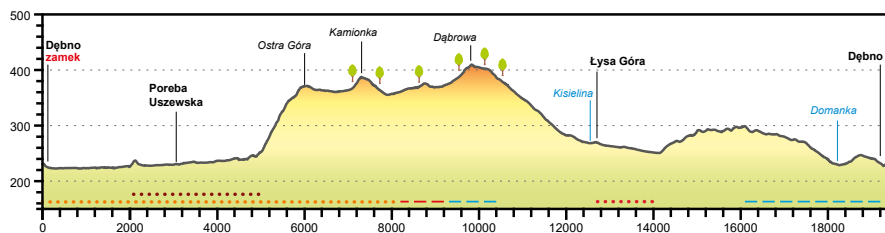
Startujemy spod zamku w Dębnie. Z przyzaskowego parkingu czerwonym szlakiem rowerowym udajemy się w stronę pięknej alei drzew, na końcu której znajduje się zabytkowy pomnik św. Jana Nepomucena. Sto metrów dalej szlak wyprowadzi nas na drogę asfaltową, gdzie skręcamy w lewo. Kolejne skrzyżowanie (znów za około 100 m) przejeżdżamy na wprost. Zaczynamy jechać drogą asfaltową wzdłuż potoku Niedźwiedź. Po dwóch kilometrach docieramy do skrzyżowania, na którym skręcamy w prawo. W tym miejscu pojawiają się oznaczenia szlaku EuroVelo, które po 3 km doprowadzą nas do Groty Najświętszej Maryi Panny z Lourdes w Porąbce Uszewskiej. Zaczynamy tu ostrą wspinaczkę żółtym szlakiem rowerowym na szczyt Ostrej Góry (379 m n.p.m.). Na odcinku około jednego kilometra musimy tu pokonać aż 105 m przewyższenia. Nagrodą za niemały wysiłek są piękne widoki. Skrzyżowanie ze znakiem „ustęp pierwszeństwa przejazdu” pokonujemy na wprost, cały czas trzymając się żółtego szlaku rowerowego. Kiedy przed Łysą Górą łączy się on ze szlakiem niebieskim pieszym, zaczynamy się trzymać właśnie tego szlaku (żółty skręci wkrótce w lewo, a my pojedziemy niebieskim na wprost). Ten odcinek trasy jest bardzo atrakcyjny widokowo. Niebie-

Zamek w Dębnie

Grota NMP z Lourdes w Porąbce Uszewskiej

Panorama z okolic Lysej Góry

ski szlak przeprowadzi nas wkrótce przez szczyt Lysej Góry (378 m n.p.m.), a następnie wyprowadzi nas jeszcze wyżej – w okolice szczytu wzniesienia Dąbrowa (409 m n.p.m.). Trzeba zaznaczyć, że ten odcinek trasy przebiega drogami gruntowymi i leśnymi (w sumie ok. 2,5 km). Kiedy szlak doprowadzi nas wreszcie do skrzyżowania z drogą asfaltową, skręcamy w lewo i jemydzamy w stronę centrum Lysej Góry. Około 1,7 km za kościołem w Lysej Górze znów skręcamy w lewo – na Lesisko. Jest to skrzyżowanie przed tabliczką z nazwą miejscowości – Sufczyn. Początkowo droga jest asfaltowa, ale z czasem zamienia się w „zwirówkę”. Skrzyżowanie dróg w Lesisku przejeżdżamy na wprost i dopiero wówczas, gdy dojedziemy do skrzyżowania z drogą asfaltową, skręcamy w prawo. Od tego miejsca trzymamy się niebieskiego szlaku pieszego, który doprowadzi nas do gotyckiego kościoła w Dębnie. Skręcamy przy nim w prawo i jemydzamy pod zamek, gdzie zaczynaliśmy naszą wyprawę.

Dębno – Sufczyn – Wojnicz – Łętowice – Biadoliny Radłowski – Perła – Dębno

27,90 km
ok. 3 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
27,90 km

Przewyższenia
do pokonania
199 m

Stopień trudności
łatwa

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Zamek w Dębnie
- Figura św. Kingi w Dębnie
- Rynek w Wojniczu
- Kościół pw. św. Leonarda w Wojniczu

Zamek w Dębnie

Przebieg tej trasy wykracza częściowo poza obręb powiatu brzeskiego. Startujemy spod zamku w Dębnie i udajemy się na południe – w stronę zabytkowego kościoła parafialnego. Powyżej kościoła skręcamy w lewo, i na następnym skrzyżowaniu również w lewo. Z kolei 200 m dalej skręcamy w prawo. Zaczyna się zjazd do Sufczyna. Na kolejnym skrzyżowaniu skręcamy w prawo

Kościół pw. św. Leonarda w Wojniczu

i rozpoczynamy 2,5-kilometrowy podjazd. Na skrzyżowaniu w okolicach szczytu wzniesienia skręcamy w lewo, a ta droga doprowadzi nas już do Wojnicza. Warto się tu na chwilę zatrzymać, by obejrzeć chociażby zabytkowy, drewniany kościół pw. św. Leonarda. Z centrum miasta kierujemy się na północ – ul. Warszawską rozpoczynającą się pomiędzy Rynkiem a skwerkiem. Wyprowadzi nas ona z Wojnicza w kierunku Dębiny Łętowskiej. W miejscowości tej dotrzemy do drogi wojewódzkiej nr 975. Jedziemy nią dalej na północ w kierunku Łętowic. Przed tamtejszym kościołem (na łuku drogi) skręcamy w lewo, w stronę stawów pożywo-

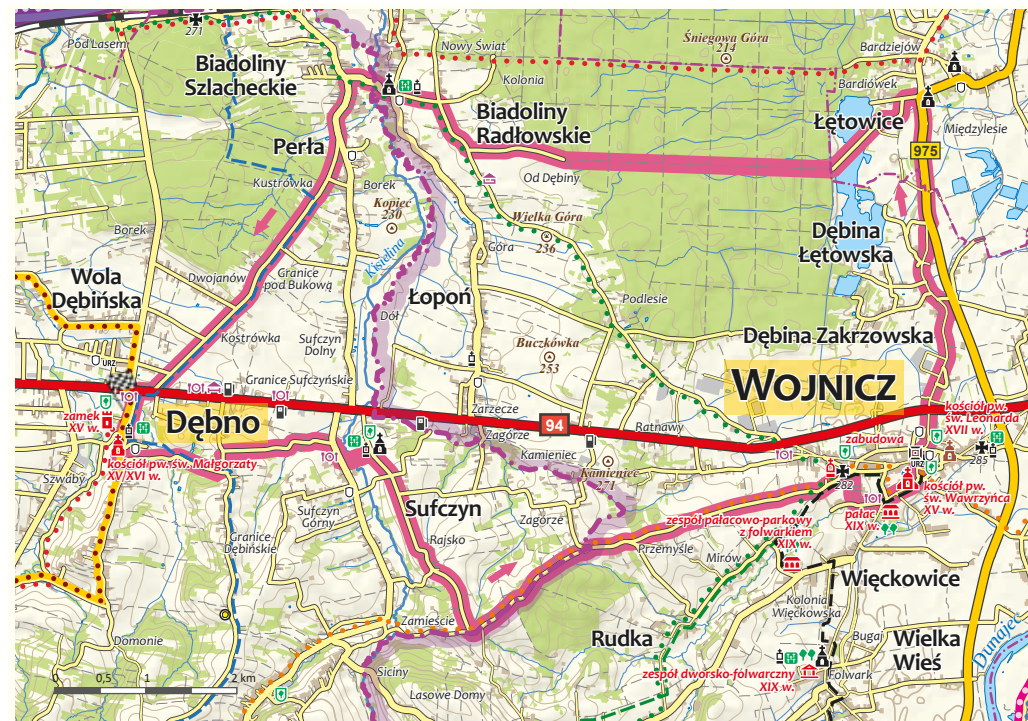
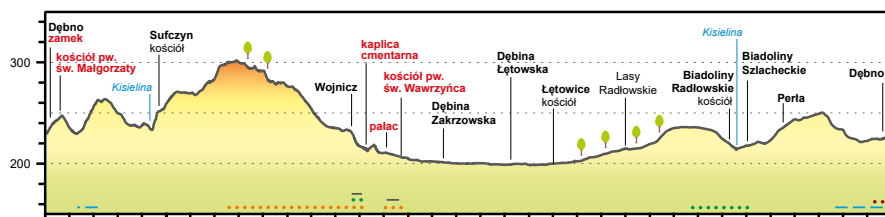
Kaplica cmentarna Jastrzębskich w Dębnie

wych i Lasów Radłowskich. Leśną drogą (wyłączoną z ruchu samochodów) przetniemy ten kompleks leśny ze wschodu na zachód. W Biadolinach Radłowskich dotrzemy do drogi asfaltowej. Skręcamy wówczas w prawo – w stronę kościoła w tej miejscowości. Minąwszy świątynię jedziemy dalej na wprost i szybko docieramy do skrzyżowania dróg w Biadolinach Szlacheckich. Skręcamy wówczas w lewo, a 700 m dalej odbijamy lekko w prawo – w drogę, która doprowadzi nas do Woli Dębińskiej. Przekraczamy tam drogę krajową nr 94 i podążamy w stronę zamku, spod którego wyruszyliśmy.

Figura św. Kingi w Dębnie

Figura św. Kingi w Dębnie – ten ufundowany przez Annę Tarłową posąg znajdujący się w Dębnie pochodzi z 1725 r. i najprawdopodobniej jest najstarszą kamienną figurą św. Kingi w Polsce. Posąg ustawiony jest na wysokim trójstopniowym cokole. Przedstawia kobietę w stroju klaryski, która trzyma w złożonych rękach krzyż. Sama rzeźba sprawia wrażenie prymitywnej, co świadczyć może, iż jej autorem był miejscowy kamieniarz. Na cokole pomnika zauważyć można motyw chrztu św. Weroniki z twarzą Chrystusa o długich włosach. Niżej w otoku ornamentów roślinnych przypominających płomień znajduje się pod koroną tarczy z herbem Topór, a poniżej data: ANNO DNI 1725. W czterech rogach tarczy herbowej widnieją litery ATKK, które oznaczają Annę Tarłową kuchmistrzynię koronną.

25,45 km
ok. 2,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
25,45 km

Przewyższenia do pokonania
397 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Zamek w Dębnie
- Zabytkowa Kaplica Jastrzębskich
- Kościół pw. św. Małgorzaty w Dębnie

Fragment zespołu parkowego wokół zamku w Dębnie

Kościół pw. św. Małgorzaty w Dębnie

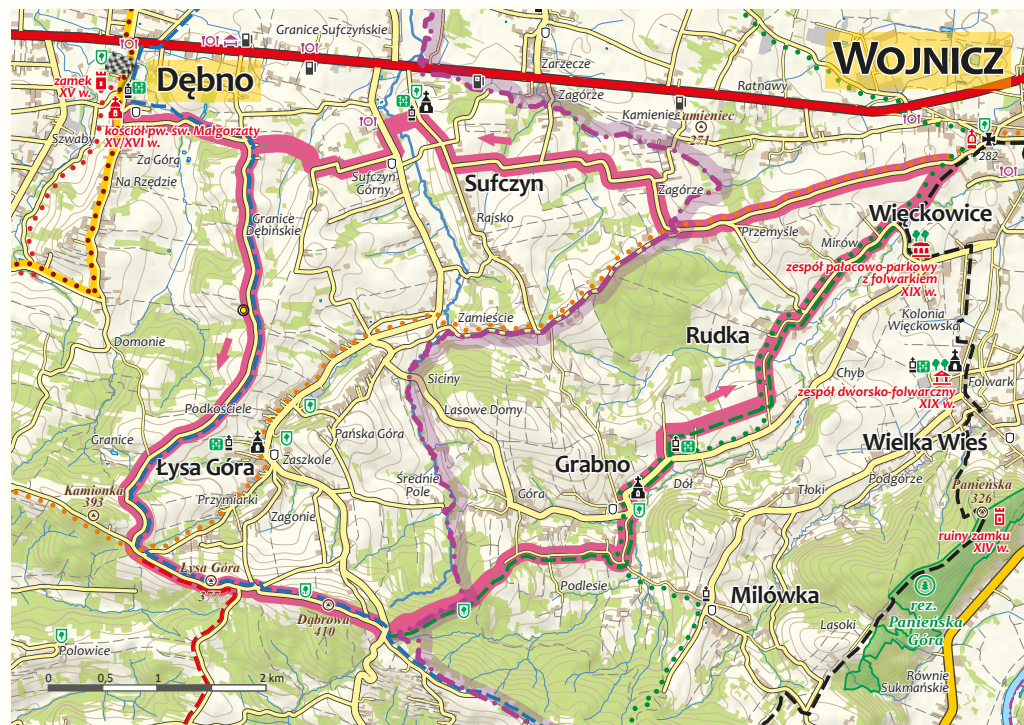
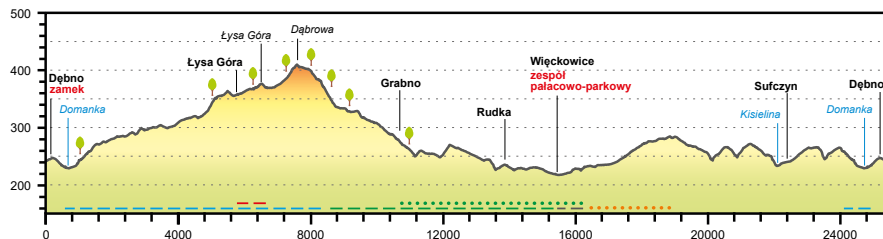

Kaplica cmentarna Jastrzębskich w Dębnie

Wyruszmy spod zamku w Dębnie i kierujemy się w górę (na południe). Po minięciu kościoła parafialnego skręcamy w lewo, a po kilkuset metrach, na następnym skrzyżowaniu – w prawo. Rozpoczynamy około 7-kilometrowy podjazd na stronę Łysej Góry i wzniesienia Dąbrowa. Kiedy w przysiółku Wilkówka zaczyna się już łagodny zjazd, dotrzemy do skrzyżowania z drogą asfaltową oraz gruntową, przy której rozpoczyna się szlak zielony pieszy. Szlak początkowo wiedzie na północ, a więc w kierunku, z którego przyjechaliśmy, możemy więc odnieść wrażenie, że zawracamy równoległą drogą połą. Z czasem szlak odbija na wschód i drogą przez las zaczynamy się kierować w stronę Grabna. Ponieważ jest to szlak pieszy możemy natknąć się na utrudnienie, które zmuszą nas do chwilowego prowadzenia roweru. W Grabnie minie kościół parafialny, a następnie cmentarz. Trzymając się oznaczeń szlaku, dotrzemy do Wojnicza. Możemy wjechać do miasta lub na jego obrzeżach (po dojechaniu do ul. Wąwóz Szwedzki) skrócić w lewo i zawrócić w stronę Sufczyna. By tam dotrzeć nie zbaczamy nigdzie po drodze. Z Sufczyna do Dębna możemy

wrócić drogą wyrysowaną na mapce, ale trzeba wziąć pod uwagę, że fragment końcowego odcinka wiedzie przez bardzo trudno przejeżdżaną drogę połą (przysiółek Granice Sufczyńskie). Jeżeli wolimy oszczędzić sobie jazdy crossowej, to lepiej wybrać wariant drogi biegnącej bliżej krajowej 94.

Kościół św. Małgorzaty w Dębnie – wzniesiony został w latach 1486–1502. Jest przykładem budownictwa gotyckiego. Jego ściany opięte są masywnymi, uskokowymi szkarpmi. Świątynia odznacza się wysokimi dachami siodłowymi o stromo opadających połaciach. Dach wieńczy neogotycka wieżyczka na sygnaturkę oraz ceglane szczyty wymurowane podczas remontu prowadzonego na przełomie XIX i XX w. Uwagę zwracają gotyckie, ostrołukowe portale w tzw. typie długoszowskim (jest ich siedem). Ciekawie prezentuje się również prostokątna wieża od zachodniej strony świątyni.

15,21 km
ok. 1,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
15,21 km

Przewyższenia
do pokonania
206 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. św. Marcina Biskupa w Gnojniku
- Kościół pw. św. Urszuli z Towarzyszkami w Gosprzydowej

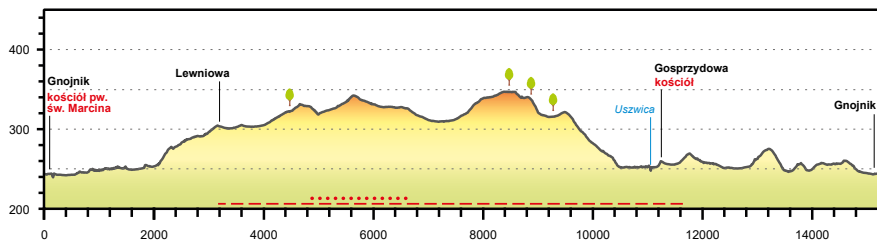

Kościół pw. św. Marcina Biskupa w Gnojniku

Drewniana dzwonnica w Gosprzydowej

Startujemy przy zabytkowym kościele pw. św. Marcina w Gnojniku. Ruchliwą drogą krajową jedziemy ostrożnie na południe, by po ok. 300 m skręcić w lewo. Rozpoczyna się łagodny podjazd w kierunku Lewniowej. Po 3 km skręcamy ostro w prawo – na Gosprzydową. Ok. 2,5 km dalej znów dotrzemy do drogi krajowej. Skręcamy w lewo i jedziemy nią ok. 200 m, a następnie skręcamy w wąską drogę asfaltową w prawo. Staramy się obserwować oznaczenia szlaku czerwonego pieszego, którym się poruszamy. Po przejechaniu 2,5 km od drogi krajowej skręcamy ostro w prawo – w drogę leśną. Droga przez las może być miejscami trudniejsza do przejechania, ale to niedługi odcinek. Po kilkuset metrach wyjeżdżamy z lasu i znów pojawia się droga asfaltowa. Zgodnie z oznaczeniami szlaku zjeżdżamy do doliny Uswicy. Rzekę przekraczamy niewielkim mostkiem i docieramy do pięknego zabytkowego kościoła pw. św. Urszuli z Towarzyszkami w Gosprzydowej. Koniecznie trzeba go obejrzeć. Zaraz za kościołem dotrzemy do szerszej drogi asfaltowej. Skręcamy w lewo i udajemy się nią już w stronę Gnojnika. Po kilometryrze jazdy (na wyraźnym łuku drogi) zjeżdżamy z niej w lewo, w węższą drogę asfaltową. To pozwoli nam wrócić do punktu startu, unikając ponownego wjazdu na drogę krajową.

Kościół pw. św. Urszuli z Towarzyszkami w Gosprzydowej

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
15,9 km

Przewyższenia
do pokonania
272 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. św. Marcina Biskupa w Gnojniku
- Kościół pw. św. Urszuli z Towarzyszkami w Gosprzydowej

Kościół w Gosprzydowej

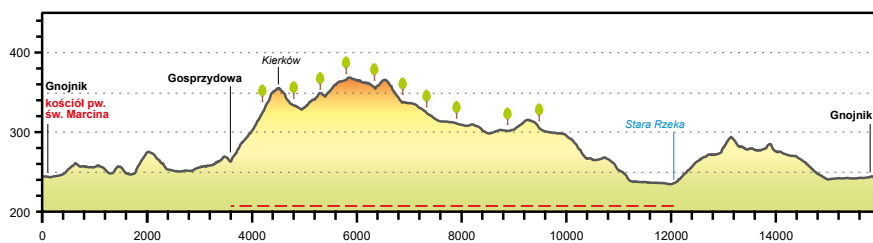
Wyruszamy z centrum Gnojnika na południe i zaraz za marketem spożywczym skręcamy w prawo – w węższą drogę asfaltową. Doliną Uszwicy docieramy do Gosprzydowej. Jedyne kilkusetmetrowy fragment tego odcinka trasy prowadzi drogą gruntową. Przy stawie rybnym i restauracji skręcamy w prawo i wyjeżdżamy na drogę powiatową. Jedziemy nią ok. 800 m, a następnie znów skręcamy w prawo – w drogę stanowiącą fragment czerwonego szlaku pieszego. Zaczyna się ostry podjazd – najpierw drogą asfaltową, a następnie gruntową (miejscami dość trudno przejezdną). Za wzniesieniem Kierków zaczyna się krótki zjazd, a następnie znów podjazd – jednak łagodniejszy. Na piątym km trasy (za wspomnianym wzniesieniem) wjeżdżamy w większy obszar leśny, gdzie szlak jest dość dobrze oznaczony. Drogami leśnymi poruszamy się ponad 2 km. Gdy wyjedziemy z lasu, znów na pewien czas pojawi się

Kościół w Gnojniku

Fragment drogi biegnącej obrzeżami przysiółka Strona w Uszwi

droga asfaltowa. Na granicy Chronowa ponownie jednak ją opuścimy. Tu na ostrym łuku drogi jedziemy na wprost – wjeżdżając z szosy w drogę gruntową. Ten odcinek wymaga szczególnej uwagi, ponieważ w terenie brakuje oznaczeń szlaku czerwonego. To na szczęście zaledwie kilkusetmetrowy odcinek. Gdy znów dotrzemy do drogi asfaltowej, trudno będzie zblądzić. Rozpoczynamy ponad dwukilometrowy zjazd. W przysiółku Uszwi Skotnica-Przygorze skręcamy w prawo – w drogę gruntową. Prowadzi ona do Gnojnika. Poruszamy się równoległe do drogi krajowej, ale za to bezpiecznie i z możliwością podziwiania ładnych widoków okolicy. Przed Gnojnikiem droga sprowadzi nas do krajówki i ostatni kilometr wyprawy musimy pokonać jadąc chodnikiem wzdłuż ruchliwej trasy.

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
19,74 km

Przewyższenia
do pokonania
289 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. św. Marcina Biskupa w Gnojniku
- Kościół pw. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty oraz św. Rozalii w Biesiadkach

Kościół pw. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty oraz św. Rozalii w Biesiadkach

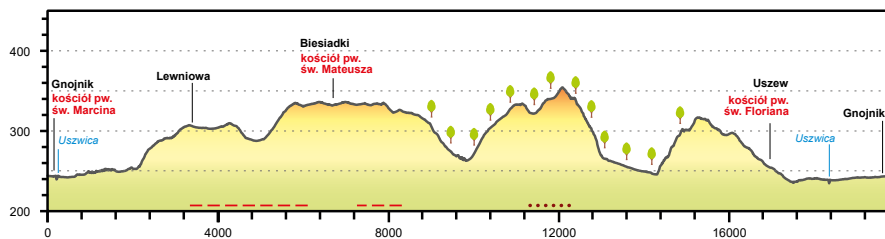
Startujemy przy zabytkowym kościele pw. św. Marcina w Gnojniku. Ruchliwą drogą krajową jedziemy na południe, by po ok. 300 m skręcić w lewo. Rozpoczyna się łagodny podjazd w kierunku Lewniowej. Po 3 km skręcamy w lewo. Oznaczenia szlaku czerwonego pieszego zaprowadzą nas do miejscowości Biesiadki, w której znajduje się piękny drewniany kościół. By do niego dotrzeć opuszczamy na pewien czas szlak czerwony, co widać na mapie. Po obejrzeniu kościoła wracamy na szlak i poruszamy się nim jeszcze nieco ponad kilometr. Tuż przed wjazdem do dużego kompleksu leśnego opuszczamy szlak, trzymając

Kościół pw. św. Floriana w Uszew

Wnętrze kościoła w Biesiadkach

się cały czas dość wygodnej, utwardzonej drogi leśnej. Przez las jedziemy ok. 3 km. Gdy z niego wreszcie wyjedziemy i pojawią się zabudowania, skądś ostro w lewo. Czeką nas ponad dwukilometrowy zjazd – najpierw drogą utwardzoną, a następnie asfaltową. Ok. 200 m za kapliczką na Zagórze skręcamy w lewo i zaczyna się podjazd. Po ok. 800 m strącamy w lewo w drogę polną, która sprowadzi nas do Uszwi. Na obrzeżach tej miejscowości znów zacznie się droga asfaltowa. Przy cmentarzu skręcamy w prawo i kontynuujemy zjazd – w stronę kościoła parafialnego. Poniżej kościoła skręcamy w lewo i jedziemy w stronę Zawady Uszewskiej. Przy tamtejszej remizie OSP skręcamy w prawo, by przy stacji benzynowej dojechać do drogi krajowej nr 75. Do punktu startowego jest stamtąd niewiele ponad kilometr.

15,76 km
ok. 1,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
15,76 km

Przewyższenia
do pokonania
384 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Rynek w Czchowie
- Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Czchowie
- Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Tymowej

Rynek w Czchowie

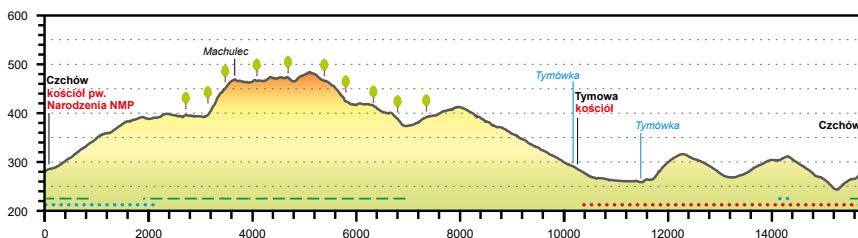
Wyruszamy z czchowskiego rynku drogą prowadzącą do Iwkowej. Początkowo pokrywa się ona z przebiegiem szlaku zielonego pieszo. Po ok. 800 m szlak opuszcza szosę, jednak my poruszmy się nią w dalszym ciągu. Po przejechaniu kolejnego kilometra znów ujrzymy przy drodze oznaczenia tego szlaku i od tego czasu będziemy się ich trzymać przez następne 5 km wyprawy. Szlak, który ponownie pojawi się przy szosie, już na najbliższym rozjeździe skieruje nas w prawo, w węższą drogę prowadzącą na Machulec. Początkowo jest to droga asfaltowa, ale szybko zamiennia się w leśny gruntowy dykt. Podjazd na Machulec nie jest bardzo męczący, choć z uwagi na

XVIII-wieczna figura św. Jana Nepomucena zdobiąca czchowski rynek

Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Tymowej

Kościół pw. Narodzenia NMP w Czchowie

stan drogi może być konieczne chwilowe prowadzenie roweru. Po zdobyciu wzniesienia czeka nas dość długi odcinek jazdy drogą bez żadnych większych przewyższeń, po czy rozpocznie się stosunkowo łagodny zjazd do drogi asfaltowej Iwkowa – Tymowa. Cały ten odcinek wiedzie przez bardzo piękny las. Gdy dojedziemy już do szosy, skręcamy w prawo i najpierw kilometr jedziemy pod górę, a następnie rozpoczynamy ok. trzykilometrowy zjazd do Tymowej. Po drodze czekają nas serpentyny, więc trzeba na tym odcinku zachować szczególną ostrożność. Na skrzyżowaniu w Tymowej skręcamy w prawo, ale tu warto się zatrzymać przy zabytkowym drewnianym kościele. Siedemset metrów dalej skręcamy w prawo – w drogę prowadzącą wprost do Czchowa. Ostatnie 4 km to trzy umiarkowane podjazdy i dwa również niezbyt strome zjazdy. Po drodze nie brakuje ładnych widoków.

16,78 km
ok. 1,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
16,78 km

Przewyższenia
do pokonania
447 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Rynek w Czchowie
- Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Czchowie
- Wzgórze zamkowe z Basztą oraz szlakiem militarnym
- Kościół pw. Świętych Pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta w Tropiu

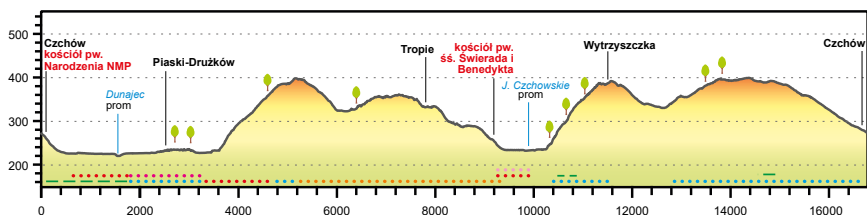

Rynek w Czchowie

Wyprawę rozpoczynamy na czchowskim rynku. Udajemy się w stronę średniowiecznego kościoła parafialnego. Tuż poniżej świątyni skręcamy w prawo w ul. Basztową. Ponieważ jest to droga jednokierunkowa, lepiej sprowadzić rower do krajowej 75. Od samego początku wyprawy towarzyszy nam zielony szlak pieszy. Wraz z nim przekraczamy drogę krajową i ulicami Franciszka Kądzieni oraz Do Promu udajemy się właśnie w kierunku przeprawy promowej na Dunajcu. Przekraczamy rzekę promem, a następnie udajemy się prawo. Przez półtora kilometra trzymamy się oznaczeń szlaku EnoVelo. Opuszczamy go na rozwidleniu dróg przy przystanku. Zaraz potem rozpoczyna się wymagający ok. 2,5-kilometrowy podjazd pod Czubicę (453 m n.p.m.). Na sam szczyt nie wyjeżdżamy, lecz w jego okolicy skręcamy w prawo w drogę asfaltową oznaczoną żółtym szlakiem rowerowym. Wówczas rozpoczyna się dość stromy zjazd w kierunku zabytkowego kościoła w Tropiu. Towarzyszą mu piękne widoki. Po obejrzeniu kościoła kolej-

Jezioro Czchowskie

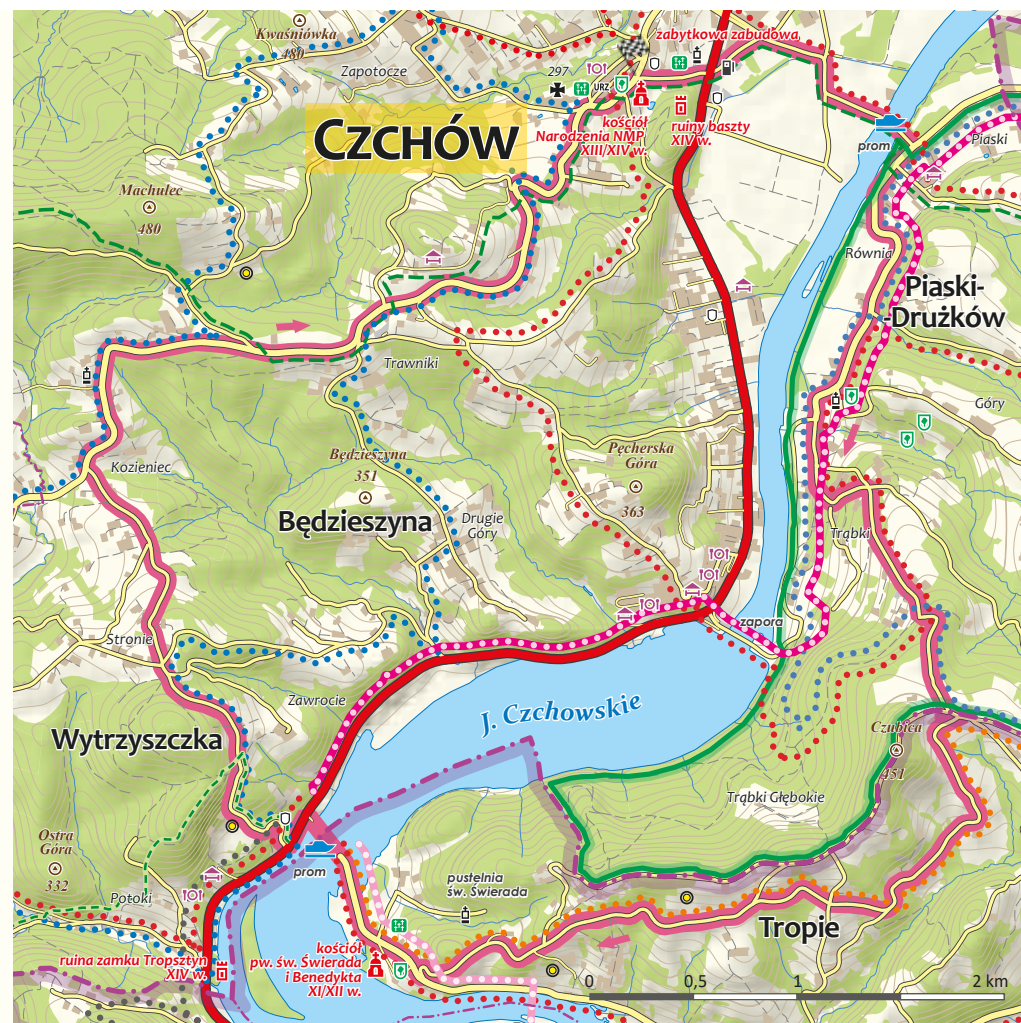

Średniowieczna Baszta w Czchowie

Kościół w Tropiu

nym promem przekraczamy Dunajec. Za rzeką skręcamy w lewo, a po ok. 200 m w prawo – ostro w górę. Podjazd jest naprawdę morderczy. Na odcinku 1,3 km pokonujemy 150 m przewyższenia. Dość podobną charakterystykę ma zresztą wcześniejszy podjazd pod Czubicę. Po niespełna 4 km dotrzemy do drogi powiatowej Iwkowa – Czchów. Skręcamy w nią w prawo i po niewielkim podjeździe czeka nas na koniec ponad dwukilometrowy przyjemny zjazd do Czchowa.

19,06 km
ok. 2 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
19,06 km

Przewyższenia
do pokonania
500 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Kościół pw. Nawiedzenia NMP w Iwkowej
- Iwkowskie role
- Bacówka „Biały Jeleń”

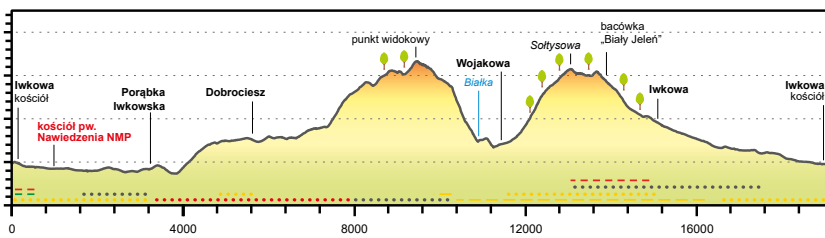

Wnętrze kościoła w Iwkowej

Startujemy z parkingu przy szkole w Iwkowej (obok kościoła parafialnego), skąd udajemy się w kierunku południowo-wschodnim, w stronę centrum administracyjnego wsi i gminy zarazem. Na pierwszym skrzyżowaniu skręcamy w prawo, by minąć niebawem po prawej budynek urzędu gminy oraz stary cmentarz z gotyckim drewnianym kościołem pośrodku. Warto zobaczyć szczególnie jego piękne wnętrze. Jadąc dalej prosto, dotrzemy do Porąbki Iwkowskiej. Na skrzyżowaniu przy markecie spożywczych skręcamy w prawo w drogę powiatową do Rajbrotu, ale już po 300 m (na ostrym tuku) opuszczamy ją, kierując się na drogę gminną do Drużkowa Pustego. Od tego momentu przez kilka kilometrów będą nam towarzyszyły oznaczenia czerwonego szlaku rowerowego. Na skrzyżowaniu w Drużkowie Pustym skręcamy w prawo do Dobrociesz. Za szkołą w tej miejscowości zaczyna się dość ostry, męczący podjazd. Na pierwszym skrzyżowaniu za szkołą skręcamy w prawo, kontynuując podjazd. Kończy się on dopiero na tuku drogi przy wiacie turystycznej. Z miejsca tego roztaczają się przepiękne widoki. Przy wspomnianej wiacie turystycznej skręcamy w prawo i drogą asfaltową zjeżdżamy do Wojakowej. Trzymamy się oznaczeń szlaku żółtego. Przy dużym niedokończonym budynku

Kościół w Iwkowej

Jesienna panorama w Dobrociesz

i górnej stacji wyciągu narciarskiego skręca on w lewo (wzdłuż wyciągu orczykowego). Tak prowadziliśmy naszą trasę na mapie, ale wygodniej będzie nam zjechać wąską asfaltową szosą aż do drogi powiatowej. Zjazd miejscami jest bardzo stromy. Gdy dotrzemy już do drogi powiatowej skręcamy w lewo. Niebawem zauważymy przy drodze oznaczenia żółtego szlaku pieszego. Trzymamy się go, a na obrzeżach Wojakowej wyprowadzi nas on z drogi powiatowej w kierunku gór Sołtysowej i Rogozowej (w stronę przysiółka Karpolowiec). Droga asfaltowa zamieni się wkrótce w polną. Rozpocznie się też dość stromy podjazd pod Sołtysową (konieczne będzie chwilowe prowadzenie roweru, również ze względu na trudną nawierzchnię – grube kamienie). Za Sołtysową kończą się na szczęście podjazdy. Dotrzemy wkrótce do skrzyżowania dróg leśnych. Jedziemy tam na wprost. Opuszczamy w tym miejscu szlak żółty, a wjeżdżamy na czarny. Kierujemy się w stronę bacówki „Biały Jeleń”. Mijamy bacówkę i na kolejnym skrzyżowaniu skręcamy w prawo. Drogą prowadzącą w dół zaczniemy zmierzać do punktu startu.

9,64 km
ok. 3 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
9,64 km

Przewyższenia
do pokonania
305 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Źródło powstańców
- Krzyże powstańców
- Wieża widokowa na Szpilówce

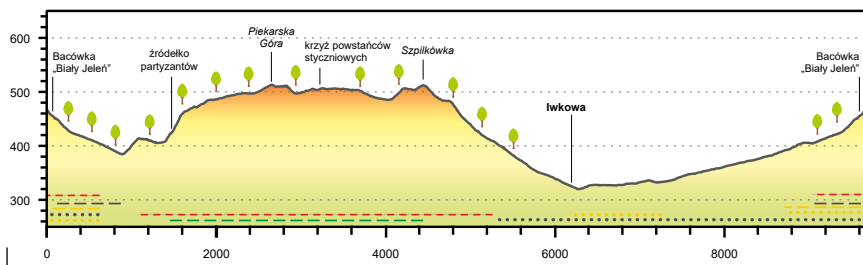

Krzyż powstańców styczniowych

Wyruszamy spod bacówki „Biały Jeleń” usytuowanej na zboczu Rogozowej (531 m n.p.m.). Szlakiem czarnym pieszym zaczynamy podążać w dół. Na najbliższym skrzyżowaniu poprowadzi nas on w lewo. Niespełna 200 m dalej opuszczamy szlak i skręcamy w prawo – w stronę Źródła Powstańców i niewielkiego krzyża. Tutaj konieczne jest przejście przez drogę prywatną (ok. 150 m). Jeśli będzie ona zamknięta szlabanem, to należy wrócić do skrzyżowania, minąć je na wprost i po ok. 100 m skręcić w lewo – zgodnie z oznaczeniami szlaku czerwonego pieszego (biało-czerwone kwadraty). Za źródłem nasz szlak zaczyna się piąć bardzo ostro w górę. Wkrótce dostrzemy do szlaku zielonego pieszego. Kierujemy się wówczas w prawo – w dalszym ciągu się wspinając. Po kilkuset metrach kończy się podejście. Teraz czeka nas ok. 2,5 km przyjemnej wędrowki do wieży widokowej na Szpilówce. Mniej więcej w połowie tego odcin-

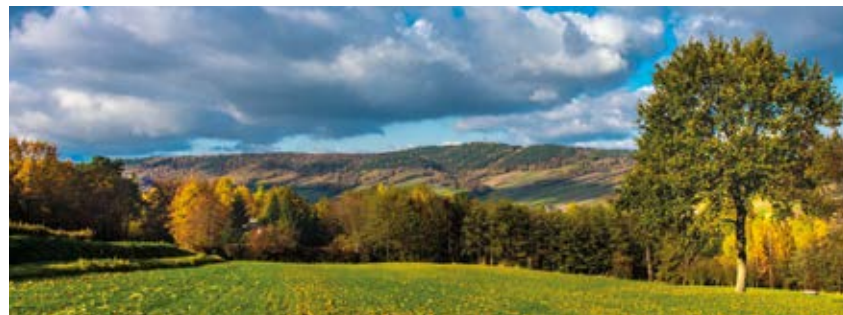

Źródło i drugi (mniejszy) krzyż powstańców w Iwkowej

Panorama Iwkowej i wzgórz Beskidu Sądeckiego z wieży widokowej na Szpilówce

ka natrafimy na drugi, większy krzyż powstańców styczniowych. Znajduje się przy nim wiata turystyczna, więc można tam chwilę odpocząć. Z wieży widokowej na Szpilówce rozciągają się piękne panoramy, więc koniecznie trzeba się na nią wspiąć. Ze Szpilówki schodzimy w dół szlakiem oznaczonym biało-czerwonymi kwadratami. Gdy dostrzemy do niewielkiego parkingu na skraju lasu skręcamy przy nim w prawo – w drogę asfaltową. Schodzimy nią do zabudowań Iwkowej i jednej z głównych dróg biegnących przez tę miejscowość. Skręcamy wówczas w prawo i po niespełna 3 km łagodnego podejścia znajdziemy się na skrzyżowaniu kilkaset metrów poniżej bacówki, spod której rozpoczynaliśmy wędrowkę.

Widok na Pasma Szpilówki

Bacówka „Biały Jeleń” – Rajbrot – Kobyla – Kopiec – Dobrociesz – Wojakowa – Bacówka „Biały Jeleń”

11,93 km
ok. 4 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
11,93 km

Przewyższenia
do pokonania
478 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Cmentarz wojenny nr 300 – Rajbrot-Kobyła
- Płyta pamięci AK „U Odrońca” na Mulowcu

Kościół w Wojakowej

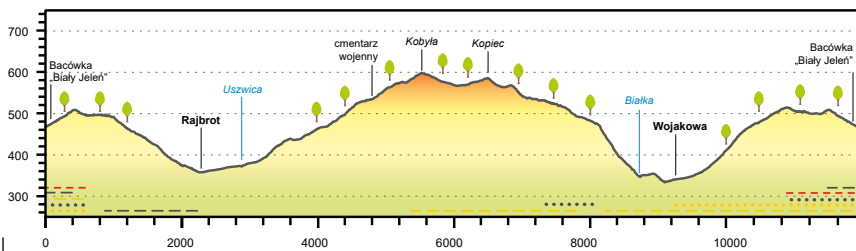
Wędrówkę rozpoczynamy przy bacówce „Biały Jeleń” w Iwkowej. Szlakiem czarnym udajemy się na południe w stronę Rogozowej. Po 500 m szlak skręca ostro w prawo. Po kolejnych kilkuset metrach wędrówki opuścimy las i drogą z betonowych płyt zaczniemy schodzić do Rajbrotu. Warto podkreślić, że rozciągają się stamtąd przepiękne pogórzańskie widoki. Gdy dotrzemy do drogi powiatowej wiodącej przez Rajbrot, skręcamy w lewo, by po 800 m, zgodnie z oznaczeniami szlaku czarnego, skręcić w prawo. Zaczyna się 2,5-kilometrowe podejście na Kobylę (605 m n.p.m.). Większa jego część prowadzi drogą asfaltową. Przed szczytem Kobylę (ok. 400 m poniżej cmentarza wojennego nr 300) szlak czarny doprowadzi nas do żółtego. Skręcamy wówczas w lewo i po około 200 m marszu docieramy do wspomnianego szczytu. Zaczyna się łagodne zejście do Dobrociesz. Po drodze minimy jeszcze Kopiec – wzniesienie o wysokości 585 m n.p.m. Po opuszczeniu lasu docieramy do pierwszych zabudowań Dobrociesz. Przy granicy lasu znajduje się

Bacówka „Biały Jeleń”

Cmentarz wojenny nr 300 na Kobyle

Fragment szlaku żółtego w Dobrociesz

wiaty turystyczna, w której można odpocząć i nacieszyć oczy pięknymi widokami. W Dobrociesz szlak żółty skręca w lewo i prowadzi do Wojakowej. Miejscami zejście jest dość strome, ale w większości wiedzie drogą asfaltową. Gdy dotrzemy do drogi powiatowej, skręcamy w lewo. Znow zaczyna się podejście. Po ok. 400 m skręcamy z drogi powiatowej w prawo, a podejście robi się coraz bardziej strome. Gdy znajdziemy się już na Sołtysowej (531 m n.p.m.), podejście się kończy. W tym miejscu zaczyna się łagodne zejście do bacówki, gdzie rozpoczynaliśmy naszą wyprawę.

7,89 km
ok. 3 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
7,89 km

Przewyższenia
do pokonania
255 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE WARTO ZOBACZYĆ

- Pustelnia św. Urbana
- Wieża widokowa na Szpilówce
- Kościół w Iwkowej

Fragment szlaku zielonego nieopodal kapliczki św. Urbana

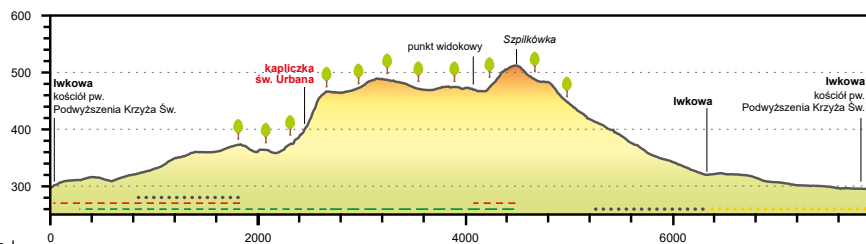
Wyruszamy spod szkoły w Iwkowej. Początkowo będziemy się poruszać zgodnie z przebiegiem szlaku św. Urbana oznaczonego zielono-białymi kwadratami. Udajemy się więc drogą biegnącą pomiędzy szkołą a kościołem parafialnym. Następnie przechodzimy przez cmentarz i za jego ogrodzeniem skręcamy w prawo. Na skrzyżowaniu (350 m za cmentarzem) skręcamy w lewo. Zaczyna się łagodne podejście w stronę Pasma Szpilówki. Droga asfaltowa z czasem zamienia się w polną. Po ok. kilometrze podejścia docieramy do lasu. Obserwujemy tu oznaczenia szlaku, bowiem z szerokiej polnej drogi wkrótce skręci on w prawo i wprowadzi nas w leśne ostępy. Po kilkuset metrach od wejścia do lasu rozpocznie się dość

Kościół w Iwkowej

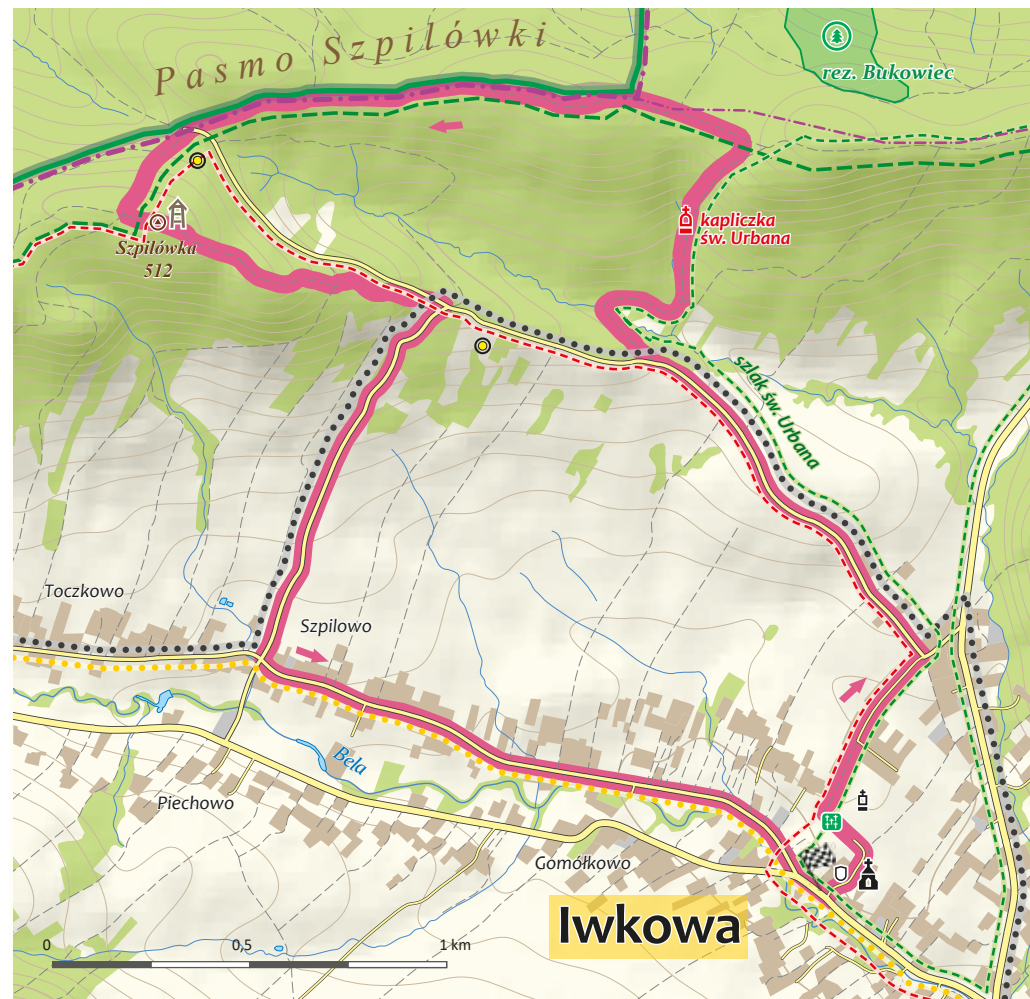

Pustelnia św. Urbana

Panorama Pogórze ze Szpilówki

stromie podejście. Mniej więcej w jego połowie znajduje się Pustelnia św. Urbana. Po kolejnych 200 m wspinaczki dotrzemy do zielonego szlaku PTTK. Skręcamy wówczas w lewo, by po ok. 2 km przyjemnego spaceru dotrzeć do wieży widokowej na Szpilówce. Po wizycie na platformie widokowej schodzimy w dół szlakiem oznaczonym biało-czerwonymi kwadratami. Gdy dotrzemy do niewielkiego parkingu na skraju lasu, skręcamy przy nim w prawo – w drogę asfaltową. Zejdziemy nią do zabudowań Iwkowej i jednej z głównych dróg biegnących przez tę miejscowość. Skręcamy wówczas w lewo i po ok. półtorakilometrowym spacerze docieramy do punktu wyjścia. Po drodze minie wiele tabliczek z oznaczeniami iwkowskich ról.

Iwkowa (kościół) – Szpilówka – krzyż powstańców – źródło powstańców – baczówka „Biały Jeleń” – Sotysowa – Iwkowa (kościół)

14,55 km
ok. 5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
14,55 km

Przewyższenia
do pokonania
413 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Wieża na Szpilówce
- Krzyż powstańców styczniowych
- Źródło powstańców styczniowych
- Baczówka „Biały Jeleń”

Wnętrze drewnianego kościoła w Iwkowej

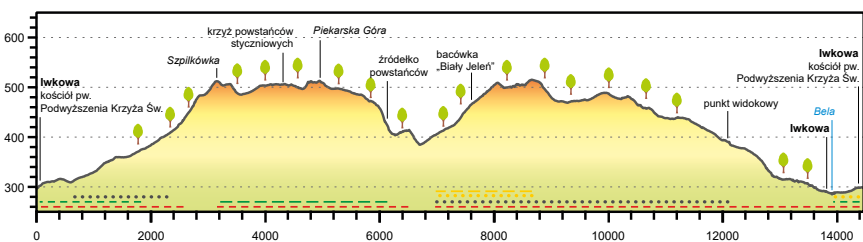
Ze względu na długość (prawie 15 km), tę trasę trzeba zaliczyć do wymagających. Biegnie ona niemal w całości okalającym Iwkową szlakiem powstańców. Jest on oznaczony biało-czerwonymi kwadratami. Wyruszymy spod kościoła parafialnego i wkrótce po minięciu cmentarza zaczynamy łagodne podejście w stronę Pasma Szpilówki. Po ok. 3 km marszu znajdziemy się przy wieży widokowej na głównym wzniesieniu pasma. Końcowy odcinek podejścia jest dość stromy. Spod wieży widokowej udajemy się na zachód w stronę Piekarskiej Góry. Na tym odcinku lepiej oznaczony jest zielony szlak PTTK, więc wygodniej trzymać się jego oznaczeń. Po minięciu krzyża powstańców styczniowych i Piekarskiej Góry podążamy zielonym szlakiem jeszcze nieco ponad kilometr, a następnie skręcamy

Kościół w Iwkowej

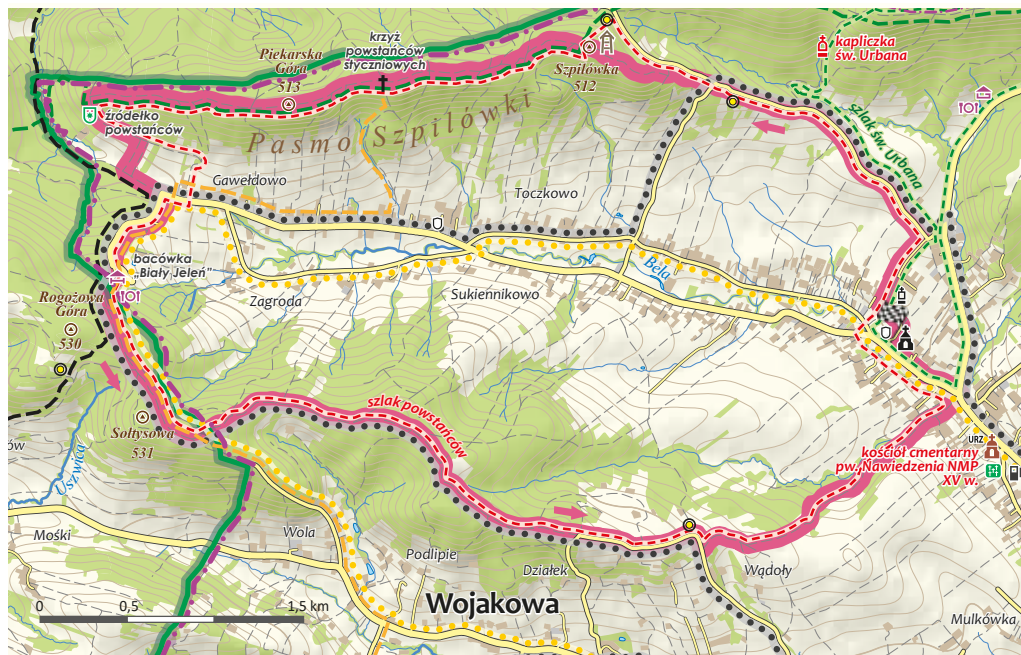

Fragment szlaku zielonego w okolicy Szpilówki

Panorama z wieży widokowej na Szpilówce

w lewo. Leśną drogą schodzimy do źródła powstańców i drugiego, mniejszego krzyża. 200 m za źródłem skręcamy w prawo, by wkrótce zejść do drogi z oznaczeniami szlaku czarnego. Zejście do szlaku czarnego wymaga przejścia przez drogę prywatną (ok. 150 m). Jeśli będzie ona zamknięta, to należy podążać zgodnie z przebiegiem szlaku powstańców (biało-czerwone kwadraty, szlak oznaczony na mapie). Wspomniany szlak czarny doprowadzi nas do baczówki „Biały Jeleń”. Poruszamy się nim jeszcze ok. 600 m po minięciu tego obiektu. Następnie kierujemy się oznaczeniami szlaku czerwonego oraz żółtego, który będzie miał towarzyszył jeszcze przez kolejne 600 m. Po przebyciu tego odcinka opuszczamy szlak żółty, zbaczając na rozwidleniu dróg w lewo i od tego momentu kierujemy się wyłącznie oznaczeniami szlaku powstańców, czyli biało-czerwonymi kwadratami. W dalszej kolejności prowadzi on przez Sotysie Góry, obok Zagrody „Na Pacanach”, by w końcu wyprowadzić nas z kompleksu leśnego w przysiółku Wojakowej – Zagórze. Od wspomnianej zagrody rozpoczyna się zejście, które ciągnie się aż do centrum Iwkowej. Niespełna kilometr po opuszczeniu lasu, za ostrym łukiem drogi, skręcamy w lewo. Trzeba uważać, by nie przegapić tego miejsca. 300 m dalej opuszczamy drogę asfaltową i skręcamy w lewo – w drogę gruntową, która sprowadzi nas do Iwkowej. Biegnie ona częściowo przez niewielki las i wyprowadzi nas w końcu na drogę asfaltową w centrum Iwkowej. By dotrzeć do punktu wyjścia, skręcamy w lewo i zaraz na skrzyżowaniu również w lewo.

Czchów – prom na Dunajcu – Piaski-Drużków – Zapora na Jeziorze Czchowskim – Pęcherska Góra – Czchów

9,96 km
ok. 3,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
9,96 km

Przewyższenia
do pokonania
247 m

Stopień trudności
średnio wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Rynek w Czchowie
- Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Czchowie
- Wzgórze zamkowe z Basztą oraz szlakiem militarnym
- Zapora na Jeziorze Czchowskim

Baszta w Czchowie

Wyruszymy z rynku w Czchowie i zgodnie z oznaczeniami zielonego szlaku PTTK udajemy się ul. Basztową w kierunku drogi krajowej nr 75. Następnie ulicami Franciszka Kądzili i Do Promu zmierzamy w stronę przeprawy promowej na Dunajcu. Po przekroczeniu rzeki skręcamy w prawo i płaską doliną Dunajca zmierzamy w stronę zapory w Czchowie. Po trzech kilometrach marszu znów przekraczamy rzekę – tym razem koroną zapory. Gdy dotrzemy do drogi krajowej skręcamy w prawo, a po 300 m w lewo – w ulicę Pęcharska Góra. Zaczynamy dość forsowną wspinaczkę na wzniesienie o tej samej nazwie. Po ok. kilometrowym marszu miniemy je z prawej strony. Nie będzie to ostatnie podejście. Około 300 m dalej rozpocznie się łagodniejsze, ale dłuższe podejście pod Kwaśniówkę (427 m n.p.m.). Gdy dotrzemy do drogi asfaltowej Iwkowa – Czchów skręcamy w lewo, a następnie po 200 m w prawo. Od tego momentu już do końca wyprawy poruszamy się zgodnie z oznaczeniami zielonego szlaku pieszego, który po około 2 km marszu sprowadzi nas do centrum Czchowa.

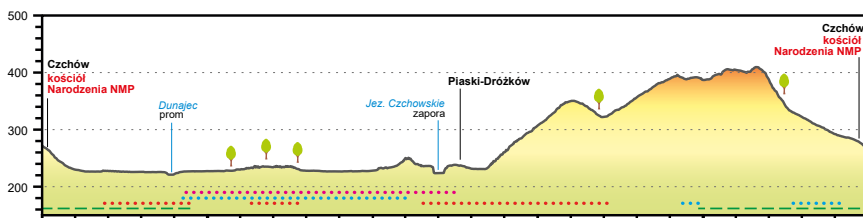
Ekspozycje na szlaku militarno-historycznym w Czchowie

Rynek w Czchowie

Widok na dolinę Dunajca

4,06 km
ok. 1,5 h

TRASA W PIGUŁCE

Długość trasy
4,06 km

Przewyższenia
do pokonania
142 m

Stopień trudności
wymagająca

NA TRASIE
WARTO ZOBACZYĆ

- Jezioro Czchowskie
- Zamek Trosztyn
- Wspólny Las „Na zawsze”

Końcowy fragment trasy wiedzie skalistym dnem potoku

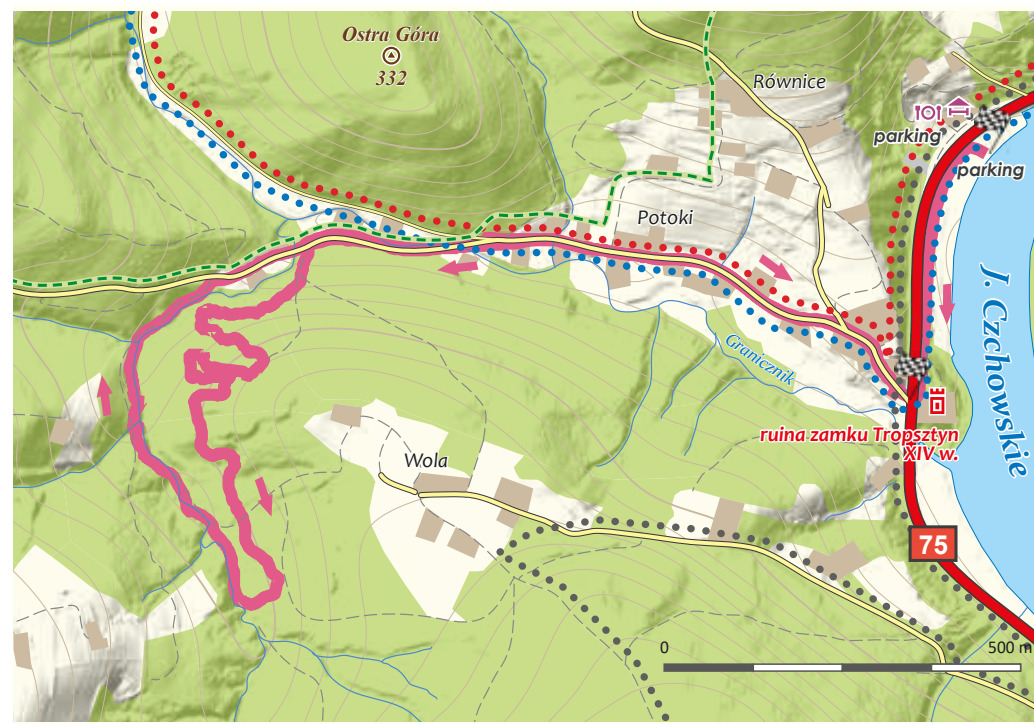
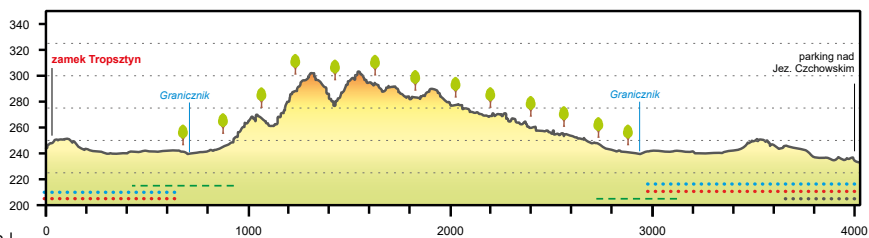
Wyruszamy z parkingu nieopodal zamku Trosztyn. Udajemy się w jego stronę i po ok. 400 m marszu wzdłuż ruchliwej drogi krajowej skręcamy w prawo – w wąską drogę asfaltową naprzeciwko repliki prastarej budowli. Idziemy nią około 600 m, a następnie – przy granicy lasu – zbaczamy w lewo, zgodnie z oznaczeniami szlaku zielonego PTTK. Przekraczamy potok Granicznik, by po chwili marszu znaleźć się przy tablicy informacyjnej tzw. „Wspólnego lasu na zawsze”. Jest to 4,5-hektarowy obszar leśny zakupiony przez Fundację Las na Zawsze i Stowarzyszenie Wspólny Las. Dzięki staraniom wielu osób ten stary, piękny las pozostaje nienaruszony, a z jego wyjątkowych walorów mogą korzystać wszyscy. Przez las

Znaczna część szlaku wiedzie wśród malowniczych ostańców

Jezioro Czchowskie

Malowniczy fragment szlaku biegnący korytem potoku

poprowadzona jest ścieżka przyrodnicza w kształcie pętli, oznaczona zielono-białymi kwadratami. Przy tablicy informacyjnej jest właśnie jej początek i koniec. Ścieżka jest naprawdę wyjątkowa, a to głównie za sprawą dziesiątek piaskowcowych ostańców, które będziemy mijając po drodze. Niektóre z nich są bardzo okazałe. Chwilami można się poczuć jak w skalnym labiryncie i z uwagą trzeba śledzić oznaczenia szlaku, aby nie stracić orientacji w terenie.

Miejsce to owiane jest legendami, o czym informuje wzmianka na tablicy przy wejściu na ścieżkę. Przeczytamy tam między innymi: *Jak wspominali starsi, to w tym lesie nad potokiem kiedyś straszło. Najczęściej opowiadała o tym stara Kądrowo z Wytrzyszczki, która miała na imię Waleria. Kiedy robiło się ciemno, nagle ze skał wyłaniał się Tompielec na siwym koniu i szedł potokiem. Wszyscy byli przestraszeni i starali się chodzić tamtędy tylko za dnia. Bo jak ktoś go zobaczył, to mógł być wciągnięty do wody, albo później z niewiadomych przyczyn się utopić. (...) Według obecnie żyjących, wielu słyszało opowiadania od swoich rodziców o tym, jak to w tym miejscu często „wodziło”. Idąc „Potokami” późnym wieczorem czy też*

Niektóre ostańce mają kilka metrów wysokości

Zamek Tropsztyn w Wytrzyszczce

Zamek Tropsztyn w Wytrzyszczce – usytuowany jest na stromym półwyspie, oblany z trzech stron Dunajcem. Murowany zamek powstał w tym miejscu około 1382 roku w dobrach należących do rycerskiego rodu Gieraltów. Do XIV wieku leżał w spornym pasie ziem stanowiących przedmiot rywalizacji między koroną polską a węgierską. Aby ukrócić zbójckie zapędy urzędujących tu burgrabiów, zamek został zdobyty i zniszczony w 1574 roku. Od tamtego czasu pozostał w ruinie. Odbudowę oraz rekonstrukcję zniszczonych fragmentów zamku przeprowadzono pod koniec XX wieku.

nocą, w pewnym momencie traciło się zupełnie orientację, błądząc w poszukiwaniu ścieżki, którą wcześniej wielokrotnie się chodziło. (...) Bardzo często mówiło się i mówi się dalej, że w tych skałach ukryte są skarby, a dokładnie łupy rozbójników, którzy w okolicy pobliskiego zamku Tropsztyn napadali na kupców jadących Szlakiem Węgierskim.

Szczególnie urokliwa jest druga część ścieżki, wiodąca wspomnianym wyżej przepięknym potokiem spływającym w korycie wyżłobionym w piaskowcowej skale. Jest tu zachwycająco o każdej porze roku, choć często dość ślisko i trzeba bardzo uważać. Wspomniana dolina potoku doprowadzi nas do szlaku zielonego. Skracamy nań w prawo i po chwili jesteśmy przy wspomnianej tablicy informacyjnej. Do punktu wyjścia wracamy stamtąd tą samą drogą, którą przyszlismy.

Skaliste dno potoku

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
-------	---

WYPRAWY ROWEROWE

1. Z Brzeska przez Porąbkę Uszewską	6
2. Z Brzeska przez Porębę Spytkowską	8
3. Z Brzeska przez Dębno	10
4. Z Warysia przez Szczepanów	12
5. Z Borzęcina przez Rudy-Rysie	14
6. Z Borzęcina przez Wał-Rudę	16
7. Ze Szczurowej przez Niedzieliska	18
8. Z Dołęgi przez Borzęcin	20
9. Z Dębna przez Jaworsko	22
10. Z Dębna przez Porąbkę Uszewską	24
11. Z Dębna przez Wojnicz	26
12. Z Dębna przez Łysą Górę	28
13. Z Gnojnika przez Lewniową	30
14. Z Gnojnika przez Gosprzydową	32
15. Z Gnojnika przez Biesiadki	34
16. Z Czchowa przez Iwkową	36
17. Z Czchowa przez Piaski-Drużków	38
18. Z Iwkowej przez Porąbkę Iwkowską	40

WYPRAWY PIESZE

19. Z Bacówki „Biały Jeleń” przez Piekarską	42
20. Z Bacówki „Biały Jeleń” przez Rajbrot	44
21. Z Iwkowej przez Pustelnię św. Urbana	46
22. Z Iwkowej przez Szpilówkę	48
23. Z Czchowa przez Piaski-Drużków	50
24. Z Zamku Tropsztyn do Wspólnego Lasu	52

